

OSTATNIE WIADOMOŚCI

Prenumerata miesięczna
1,50 z odb. w Adm.
1,95 z odb. do domu

KRAKOWSKIE

10

Rok VII.

Kraków, Piątek 25 czerwiec 1937 r.

Nr. 174

Groźba wojny niemiecko-hiszpańskiej

Rokowania londyńskie rozbite

LONDYN. Agencja Reutersa komunikuje, iż rokowania pomiędzy reprezentantami 4 mocarstw zostały zerwane.

Po naradzie min. Edena z ambasadorami Francji, Niemiec i Włoch opublikowano komunikat, iż nie udało się osiągnąć porozumienia. Z jednej strony (Anglia i Francja) uważano, iż wszelkie zarządzenia, mające na celu wzmocnienie bezpieczeństwa okrętów, sprawujących kontrolę winny być poprzedzone dochodzeniem, celem ustalenia okoliczności ostatniego incydentu, z drugiej zaś strony (Niemcy i Włochy) uznano okoliczności te za ustalone i domagano się niezwłocznych zarządzeń, celem utrzymania solidarnego stanowiska mo-

carstw oraz celem udaremnienia powtórzenia się tego rodzaju incydentów w przyszłości.

M. in. nie osiągnięto porozumienia w sprawie propozycji wspólnej demonstracji morskiej i mocarstw u wybrzeży Walencji.

Brytyjskie koła miarodajne pomimo niepowodzenia rokowań w sprawie krążownika „Leipzig” wyrażają nadzieję, iż układ w sprawie konsultacji mocarstw w podobnych wypadkach nie zostanie wypowiedziany. Dalszy rozwój sytuacji zależy od ewentualnego podjęcia przez Niemcy akcji jednostronnej.

Ostatnie wiadomości, jakie nadeszły z Berlina, wywołały w Paryżu poważne zaniepokojenie. Narady kanclerza Hitlera z dowódcami sił zbrojnych Rzeszy potraktowano jako zapowiedź, iż w łonie rządu Rzeszy wzięły górę czynniki skrajne, co może grozić jakąś nową bezpośrednią akcją ze strony Niemiec.

We francuskich kołach politycznych dawano wyraz obawom, czy Niemcy nie zamierzają skorzystań z kryzysu francuskiego oraz osłabienia Sowietów, by wziąć czynny udział w hiszpańskiej wojnie domowej.

Prasa francuska śledzi uważnie reakcję Londynu. Oświadczenie ministra Edena, iż rząd angielski nie weźmie udziału w żadnej demon-

stracji floty u brzegów Walencji, wywołało w Paryżu duże zadowolenie.

Dzienniki paryskie polemizują z głosami prasy niemieckiej na temat kryzysu we Francji, wyjaśniając, iż Niemcy fałszywie oceniają owo przesilenie, które traktują zbyt poważnie, co może ich doprowadzić do fałszywych posunięć dyplomatycznych.

LONDYN. Prasa angielska jednoznacznie stoi po stronie rządu brytyjskiego w sprawie incydentu z krążownikiem „Leipzig” i podziela stanowisko, zajęte przez min. Edena.

Dzienniki przewidują, że Niemcy podejmą obecnie na własną rękę przy udziale floty włoskiej demonstrację morską wobec rządu w Walencji.

Krążownik niemiecki „Koeln” eskortowany przez 5 kontrtorpedowce „Tiger”, „Luchs”, „Leopard” przybył do Algeiras, morskiej bazy wojsk gen. Franco, położonej o 5 mil na zachód od Gibraltaru.

Krążownik „Leipzig” znajduje się niedaleko Ceuty blisko wybrzeży hiszpańskich. Pancernik „Admiral

Scheer” opuścił wczoraj wieczorem Tanger, udając się w kierunku północnym.

Oczekują tu, że koncentracja tych okrętów floty niemieckiej z udziałem jednego lub dwu kontrtorpedowców włoskich na zewnątrz

portu Walencji nastąpi dzień przed południem.

Demonstracja morska odbyłaby się w pełnym szyku bojowym z przygotowanymi do strzału działami, ale nie oddano by żadnego strzału.

Rzesza wycofała się z kontroli Jej śladem poszła Italia

LONDYN. — Agencja Reutersa komunikuje: Ambasador v. Ribbentrop złożył w Foreign Office notę, zawiadamiającą, że Niemcy ostatecznie wycofują się z kontroli nieinterwencji.

Brytyjskie koła miarodajne wyrażają opinię, że decyzja niemiecka, do której również przyłączyły się Włochy, nie oznacza, aby Włochy i Niemcy całkowicie wycofały się z komitetu nieinterwencji lub układu nieinterwencji.

Nota niemiecka głosi: Ponieważ rząd angielski i francu-

ski nie były gotowe do przyjęcia nawet minimalnego postulatu, a mianowicie demonstracji morskiej 4-ch mocarstw celem wyrażenia ożywej solidarności i ostatecznej przestrogi, rząd niemiecki z żalem oświadcza, że wśród mocarstw, sprawujących kontrolę brakuje ducha solidarności, owego ducha, który stanowi niezbędny warunek wykonania wspólnego międzynarodowego zadania.

Na skutek powyższego rząd niemiecki postanowił ostatecznie wycofać się z kontroli.

Litwinów został aresztowany?

TOKIO. Dziennik „Asahi” podaje uzyskaną z prywatnych źródeł wiadomość o dokonaniu jakoby w Moskwie aresztowaniu Litwinowa.

Narada na Zamku

Pan Prezydent R. P. przyjął wczoraj w obecności Marszałka Śmigłego-Rydza, preza Rady Ministrów gen. Sławoja Składkowskiego, wicepremiera inż. E. Kwiatkowskiego i gen. Wieniawę Długoszowskiego.

Bunt żółtych przeciw białym

SZANGHAJ. Poważniejszy wypadek wydarzył się wczoraj w pewnej gorzelni angielskiej, w której od szeregu miesięcy powtarzają się ciągle strajki.

Z górą 100 chińskich robotników porzuciło nagle pracę i uwięziło około 20 białych robotników, zatrzymując ich jako zakładników do czasu wypeł-

nienia ich żądań.

Oddziały policyjne z załogi międzynarodowej, które wystąpiły przeciwko strajkującym, były przez nich obrzucone kamieniami i butelkami. Dopiero po 24-godzinnym oblężeniu strajkujących przez kompanie piechoty, zakładnicy zostali wypuszczeni na wolność.

Wycieczka parlamentarna w Liskowie

W dniu wczorajszym przybył do Liskowa marszałek Senatu A. Prytor oraz marszałek Sejmu St. Car na czele około 30-tu posłów i senatorów z wicemarszałkami obu izb, celem zapoznania się z dorobkiem tej wzorowej wsi oraz zwiedzenia wystawy.

Przedstawiciele parlamentu powital serdecznie ks. prałat Błaziński, podkreślając m. in., że przybycie do Liskowa członków izb ustawodawczych świadczy o zrozumieniu wysiłku wsi polskiej, która nadal pracować będzie usilnie nad podniesieniem życia kulturalnego i gospodarczego.

Wycieczka posłów i senatorów zwiedziła w ciągu kilku godzin teren wystawy, interesując się dorobkiem Liskowa i wyrażając uznanie głównemu inicjatorowi wielkiego dzieła ks. prałatowi Błazińskiemu.

O godz. 18,30 wycieczka opuściła Lisków, udając się autobusami do Opatówka, a następnie koleją do Warszawy.

Wycieczkę towarzyszył od Łodzi wojewoda łódzki Hauke-Nowak.

Wyrok śmierci w Poznaniu na zabójcę bezrobotnego

Przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu, jako instancji odwoławczej, stanął morderca z Ostrowa, szwec Jan Tkacz, przewodca szajki złodziejskiej, która dokonała szeregu kradzieży i napaści.

M. in. dn. 5 grudnia ub. r. Tkacz podczas takiej napaści zabił bezrobotnego Nowickiego,

strzelając do niego z rewolwera.

Po przeprowadzonej rozprawie Sąd skazał Tkacza na karę śmierci, zatwierdzając tym samym wyrok Sądu Okr. w Ostrowie.

Wspólnik Tkacza, Ludziński skazany został na 15 lat więzienia.

Nowy rząd francuski

Blum objął urząd wicepremiera

który sprawił niespodziankę nawet optymistom.

Większość 4/5 jaka się wypowiedziała za udziałem w rządzie jest osobistym sukcesem Bluma.

Wynik głosowania przypisują wyłącznie ponownej interwencji Bluma, który wskazał m. in., że w razie gdyby socjaliści odrzucili udział w rządzie, kierowanym przez radykałów, to tym samym rozbiłoby „front ludowy” i uniemożliwiło na przyszłość powrót rządu „frontu ludowego” pod kierownictwem własnym.

Uchwała powzięta przez radę naczelną uzależnia jednak udział socjalistów od szeregu warunków, które mogą znaleźć swój wyraz w deklaracji programowej premiera Chautempsa.

PARYŻ. O godz. 22,15 opublikowano komunikat, że gabinet został utworzony i że ostateczny jego skład wygląda następująco:

Pr. mier: senator Chautemps. B. premier Blum wchodzi do gabinetu jako wicepremier bez teki. Ministrowie stanu: Paul Faure (socjalista), b. premier Sarraut (radykał) i Viollette (unia republikańska). Paul Boncour wbrew zapowiedziom nie wszedł do gabinetu.

Obrona nar. i a — Daladier, sprawy zagraniczne — Delbos, sprawiedliwość — dotychczasowy minister skarbu Vincent Auriol, sprawy wewnętrzne — Dormoy, finanse — Bonnet (radykał), marynarka — przewodniczący parlamentarnej grupy radykałów Campinchi zamiast radykała Gasnier Duparc, lotnictwo — Cot, oświata — Zey, roboty publiczne — sen. Queuille (radykał), rzucisce socj. Esty Bedouce, handel i przemysł — sen. Chaptal

(radykał) amiasz radykała Bastida, rolnictwo — M. (socjalista), kolonie — Moutet (socjalista), praca — przewodniczący socjalistycznej grupy parlamentarnej Fevrier zamiast socjalisty Lebas, emerytury i renty — Rivu (socjalista), poczty, telegrafy, telefony — dotychczasowy minister pracy Lebas (socjalista) zamiast dotychczasowego ministra pr. i rz. Jardnier, zdrowie publiczne obejmuje dotychczasowy minister pr. i rz. Lucien Rucart (radykał) a miejsce dotychczasowego jedyne go przedstawiciela t. zw. „unii proletariackiej” w gabinecie dr. Selliere.

Nowe kredyty na zbrojenia

WASZYNGTON. Komisja morska Izby Reprezentantów uchwaliła nowe kredyty w wysokości 50 milionów dolarów na budowę okrętów wojennych. Przewidziana jest budowa 5 lotniskowców typu „Saratoroga” oraz flotyli poławia-czy min.

Rewizje w szkołach żydowskich

BUENOS AIRES PAT. Władze bezpieczeństwa przeprowadziły rewizję w kilkunastu elementarnych szkołach żydowskich na terenie stolicy federalnej i prowincji Buenos Aires, przy czym stwierdziły, że w wielu z nich wszczęto dzieciom ideje komunistyczne.

policja skonfiskowała w szkołach szkółek mnóstwo ulotek komunistycznych.

OZN tworzy Związek Młodej Polski

Pułk. Koc staje na czele organizacji młodzieżowej

We wtorek o godz. 17,30 plk. Adam Koc wygłosił przed mikrofonem Polskiego Radia następujące przemówienie:

„Obóz Zjednoczenia Narodowego zorganizuje wszystkie siły twórcze Narodu, które budować mają wielkość i potęgę Polski”

Marszałek Józef Piłsudski wiekopomnym trudem swojego życia Polskę niepodległą wywalczył i ugruntował, pracom Jej i bytowi nadając znamiona wielkości i cnoty rycerskie żołnierza podniósł na oddaną nie osiągnięte wyżyny, przywracając orężowi polskiemu świetne blaski zwycięstwa.

W duszach polskich niszczył małość i zło, a obóz legionowo-żołnierski prowadził ku niepodległej Polsce po przez ofiarę krwi — bez kompromisów i pełen surowości w wymaganiach poświęcenia się całkowitego porawom Ojczyzny.

Po zbudowaniu wielkiego Państwa Polskiego — odszedł od nas syt cierpień i trudu, z głęboką troską o przyszłość Narodu i Państwa Polskiego. Wychował i zahartował w pracy i walkach ideową kadre ludzi, idei Państwa i Narodu służących.

Wielka i potężna Polska — to testament życia i twórczości Józefa Piłsudskiego. Polska dla swej wielkości wymaga nie odzwonnie pracy i serca młodego pokolenia. Sprawa polska jest wieczna i odradza się nieustannie w duszach następujących po sobie pokoleń.

Współczesne pokolenie młodych stoi dziś przed ogromnymi zadaniami, które godne są poświęcenia i szlachetnej ambicji.

Zadania te, to kontynuacja wysiłków i pracy nad rozbudową wielkości Polski i ideowej jedności Narodu. Na młodego pioniera ideowej polskiej jedności czeka wieś — jego bratnie polskie słowo winno znaleźć echo wśród murów fabrycznych. Należy wyzwolić świadomą, patriotyczną energię chłopca i robotnika polskiego, a inteligencję należy zaprowadzić do bujniejszej, a konsekwentnej działalności ideowej i społecznej — wzmocnić siłę woli w wyznawaniu ideałów.

Czas skończyć z ospałością i obojętnością!

Z przeszłości polskiej młodzież umiała wybierać dla siebie drogi trudne i pracę twardą w służbie wielkości i honoru. Droga twarda i trudna — bo prowadząca do wielkich celów — czeka Naród. Któż winien iść w pierwszym szeregu — jeśli nie młodzież? — Ta młodzież, która ma serce gorące i pragnie dumnie ofiarnej służby... i pragnie czynem stwierdzić, że jest nieodrodnym pokoleniem dawnych bohaterów generacji.

W wspólnym ofiarnym marszu tych, którzy walczyli już oraz tych młodych, którzy walczą i pracować dla Polski będą musieli jeszcze długie lata, realizować się będzie moc i wielkość Narodu i Państwa Polskiego.

Wobec powyższego zarządzam:

a) przeprowadzając myśl Marszałka Polski Edwarda Śmigłego - Rydza o konieczności osiągnięcia jedności Narodu, powołuję dla zorganizowania prac młodego pokolenia Związek Młodej Polski,

b) ze względu na ważność

prac Związku obejmuję jego kierownictwo osobiście. Stanowisko zastępcy powierzam Jerzemu Rutkowskiemu”.

Praca jedyny tytuł do zysku

Po przemówieniu plk. Koca, stanął przed mikrofonem p. Jerzy Rutkowski, który jako zastępca kierownika Związku Młodej Polski, wygłosił przemówienie, przedstawiając w nim podstawy ideowo - polityczne Z. M. P.

Ideą naczelną działań Związku Młodej Polski jest dokonanie przełomu narodowego. Uzasadnienie wielkiej i potężnej Polski musi być poprzedzone daniem jednolitego kroku Narodowi Polskiemu.

Trzeba pracą celową i działalnością, nie cofającą się przed żadnymi trudnościami, przeobrazić do głębi obecną rzeczywistość polską. Trzeba zespolić energię chłopca i robotnika dla twórczości narodowej, trzeba nauczyć inteligencję konsekwencji i siły charakteru w wy-

znawaniu ideałów. Trzeba stworzyć przejmującymi przeżyciami jednolitość psychiczną Narodu, niszczyć lub usuwając wszystko co rozbiło Narodu powoduje: bierność jednostek, przestarzałe formy życia, komunizm i masonerię.

Kwestia żydowska winna znaleźć swe rozwiązanie w formie emigracji Żydów z Polski, przeprowadzanej planowo i konsekwentnie.

Psychika młodego pokolenia domaga się przebudowy politycznej w duchu hierarchii, a ustroju społeczno - gospodarczego w duchu sprawiedliwości społecznej, wysuwającej pracę jako jedyny tytuł do zysku.

Moralność młodego pokolenia polskiego, głęboko religijnego, musi być oparta na wie-

cznie żywych prawdach nauki Chrystusowej.

Centrala Obozu Zjednoczenia Narodowego komunikuje:

Związek Młodej Polski stanowi jeden z zasadniczych członów pracy Obozu Zjednoczenia Narodowego i został powołany do zorganizowania młodego pokolenia.

Do Związku Młodej Polski może włączyć każdy młody Polak, który z głębi przekonania wyznaje zasady ideowo-polityczne, zawarte w deklaracji Obozu Zjednoczenia Narodowego z dn. 21 lutego b. r. oraz w ogłoszonych dn. 22 czerwca b. r. zasadach ideowo-politycznych Związku Młodej Polski.

Związek Młodej Polski siecią organizacyjną pokryje całe terytorium polskie i Związek przeto stanie się dostępnym dla ogółu polskiej młodzieży, chcąc bezpośrednio skierować swą pracę dla wzmacniania siły polskiej.

Okres wakacyjny wyzyskany będzie dla prac organizacyjnych Związku Młodej Polski oraz przygotowania kadry kierowniczej, szczegółowych instrukcyj i koniecznych zarządzeń.

Organizacje, grupujące w swych szeregach młodzież, a które pragną brać udział w dziele zjednoczenia narodowego wezwane będą do najczynniejszej współpracy ze Związkiem Młodej Polski.

Ostry zatarg z pracownikami Tow. Ubezp. „Przyszłość”

W związku z likwidacją Tow. Ubezp. „Przyszłość” S. A. zanosi się na nowy ostry zatarg między pracownikami a władzami tego towarzystwa.

Od wielu bowiem lat w przemyśle ubezpieczeniowym prawo obywatelstwa zyskała zasada odpraw dla pracowników redukowanych.

Z całą lojalnością przyznać na-

leży, że istnieją towarzystwa ubezpieczeń, które to zwyczajowe prawo honorują w całej rozciągłości.

Podobnie postąpiła dyrekcja Tow. „Przyszłość”, likwidując w swoim czasie działy rzeczowe ubezpieczeń.

Przed kilkoma miesiącami Tow. Ubezp. „Przezorność”, ograniczając swą działalność i redukując niemal połowę personelu, wypłaciło wszystkim zwolnionym pracownikom odprawy w zwyczajowej wysokości. Odprawy te wyniosły przeszło złotych 300.000.—

Dyrekcji tego towarzystwa przyznać trzeba, iż nie dała najmniejszego nawet powodu do interwencji Zarządu Zw. Zaw. Prac. Ubezpieczeniowych. Sprawa została całkowicie zlikwidowana w kilku rozmowach delegacji pracowników z dyrekcją towarzystwa.

Nie wszystkie jednak towarzystwa ubezpieczeń ustosunkowały się pozytywnie do pracowniczego postulatu odpraw. Istnieją wyjątki i to dość liczne. Niektóre towarzystwa odmawiają wręcz wypłacenia, inne znowu zdają się nie wiedzieć o istniejącym zwyczaju, lecz nie negują odpraw w zasadzie, starając się jednak uchylić od tego obowiązku.

A przecież ostatnie strajki w Tow. „Vita i Krakowskie” i „Europa” de wiodły, pracownicy ubezpieczeniowi nie odstąpią od postulatu odpraw i potrafią go bronić. Długotrwałe i ostre zatargi na pewno nie przyczynią się do popularyzacji ubezpieczeń prywatnych, które wszak opierają się wyłącznie na zaufaniu do instytucji ubezpieczeniowych. To też unikanie zatargów leży przede wszystkim w interesie zakładów ubezpieczeń.

W wypadku likwidującego się Tow. „Przyszłość” zatarg byłby co najmniej dziwny ze względu na to, że towarzystwo to zasadę odpraw dotychczas uznawało, obecnie zaś uchyla się od zajęcia wyraźnego stanowiska.

Portfel ubezpieczeniowy Tow. „Przyszłość” przyjmuje jedno z większych krajowych instytucji kredytowych. Ponieważ pragmatyka służbowa przewiduje odprawy dla pracowników tej instytucji, wolno przeto sądzić, że władze jej ustosunkują się przychylnie również do postulatu odpraw pracowników Tow. „Przyszłość” i, że stanowisku swemu dadzą wyraz w rozmowach o nabyciu portfela.

SKŁADAJCIE OFIARY NA

FUNDUSZ
OBRONY
MORSKIEJ

Konto P. K. O. 30680

Polskie balony przodują w zawodach o puchar Gordon Bennetta

W walce o puchar Gordon Bennetta, bierze udział w r. b. 12 balonów. We wtorek do godz. 21 nadeszły wiadomości z różnych terenów o lądowaniu 10 balonów. Brakuje natomiast wiadomości o 2-ach najgroźniejszych konkurentach do pierwszego miejsca: zeszłorocznego zwycięzcy Belgga Demuytera i Polaka kpt. Janusza. Prawdopodobnie pomiędzy nimi rozstrzygnie się walka o pierwsze miejsce.

„Polonia” kpt. Janusza widziana była po raz ostatni w poniedziałek wieczorem w Czechosłowacji w odległości ok. 1.100 klm. od Brukseli. O dalszych jego losach nie otrzymaliśmy dotychczas wiadomości. Tak samo nie wiadomo, gdzie znajduje się obecnie Belg Demuyter. Dotychczas wylądowały następujące balony:

1) Balon szwajcarski „Zurich 3” z załogą Tilgenkamp, Erich i Mauritz ten Bosch wylądował w miejscowości Wielka Łąka pow. gostyńskiego. Przebył on podobno około 880 klm.

2) Balon polski „L. O. P. P.” z załogą kpt. Burzyński i por. Kobylanski przeleciał przeszło 700 klm. wylądował w pobliżu majątku Ławica, pow. międzybódzkiego.

3) Balon polski „Warszawa 2” z załogą kpt. Fr. Hynek i Fr. Janik wylądował nad granicą niemiecką w odległości około 800 klm. od Brukseli. Szczegółów lądowania „Warszawy 2” dotychczas nie otrzymaliśmy.

4) Balon belgijski „Bruxelles” z załogą Phillipe Quersin i Martial van Schelle wylądował w Czecho-

słowacji w odległości ok. 750 klm. od Brukseli.

5) Balon niemiecki „Hildebrand” z załogą Gotze Karl i Werner Lohman został zmuszony do lądowania przez czeskich lotników wojskowych w okolicach Josephstadt. Jak podaje Niemieckie Biuro Informacyjne, balon został przez żołnierzy czeskich zapakowany i wysłany do Niemiec. Załoga po chwilowym zatrzymaniu została zwolniona z poleceniem wyjazdu do Niemiec. Dyktans przebyty przez ten balon nie jest jeszcze znany.

6) Francuski balon „Le plus beau de sports” z załogą Charles Dollfus i Pierre Jacquet, jak i większość balonów wylądował również w Czechosłowacji. Przebył on około 700 klm.

7) Balon niemiecki „Chemnitz” z załogą Richarda Schutze i F. R. Becker lądował w Eule pod Pragę czeską, przebywając około 600 klm.

8) Balon niemiecki „Sachsen” z załogą Schaeffer i Hammerstein lądował także w Czechosłowacji, przebywając około 650 klm.

9) Balon belgijski „Kapitan van Huysse” z załogą kpt. Thonnard i por. Drbreuck przeleciał około 590

Ponad burzami i porunami leciał „LOPP” z Brukseli do Polski

Kpt. Burzyński oświadczył, iż do lądowania zmusił go całkowity brak prądów powietrznych, wiejących z zachodu na wschód. Istniejące prądy spychały balon na północ a nawet z powrotem w kierunku zachodnim. Gdyby nie ta okoliczność „L. O. P. P.” poszybowałby dalej.

Lot z Brukseli trwał 26 godzin. Przebyto przestrzeń w linii powietrznej ponad 700 km. Dalej zaznaczył kpt. Bu-

klm., lądując w Niemczech.

10) Balon francuski „Aeroclub de France” z załogą Crombez i Sauvignain przeleciał około 560 klm., lądując w Czechosłowacji.

Dokładne obliczenie odległości przebytych przez pilotów jest w obecnej chwili jeszcze niemożliwe. Trudno też przewidzieć komu przypadnie pierwsze miejsce w tegorocznych zawodach.

Z ostatniej chwili

RYGA. Wczoraj o godz. 15 min. 25 lądował w miejscowości Anota pow. Ance na północny - wschód od Windawy (Ventspila) polski balon „Polonia II” z ktp. Januszem i inż. Krzyszkołskim.

Według oświadczenia kpt. Janusza, balon „Polonia II” leciał nad Belgią, Niemcami, Czechosłowacją Polską, nad Warszawą, Prusami Wschodnimi, Litwą i w Łotwie znieśiony był prawie do morza.

rzyska, że lot odbył się na bardzo znacznej wysokości, około 8.000 m., ponieważ konieczne było wymijanie burz. Lecąc nad Niemcami, balon miał pod sobą gwałtowną burzę z piorunami.

Baloniarze nasi, szybując na wysokości 8.000 m., znaleźli się w temperaturze minus 40 st. Przy tej temperaturze zamrzł im piasek, który służył jako balast, oraz część żywności.

Cienie zdradziły kasiarzy prujących kasę w firmie Braci Borkowskich

Do składu firmy Braci Borkowskich w Warszawie (Bracka 12) nocy wczorajszej włali się kasiarze. Dostali się oni do wnętrza przez pusty lokal w sąsiedztwie, wybijając w ścianie otwór.

W pokoju, gdzie znajdowała się kasa pancerna było ciemno, kasiarze jednak musieli pracować przy świetle, a nie chcąc, aby przez okno ktoś ich zobaczył pracujących, zapali-

li pełne światło elektryczne, jest bowiem praktykowane, że niektóre składy utrzymują światła przez całą noc.

Ala okna wychodziły na ulicę i kasiarzy mógł ktoś zobaczyć przy robocie. Odsunęli więc kasę od ściany i ukryli się za kasą przystąpił do roboty. Gdy wypadło trochę remuś z nich wyjął z kasy, chodził na czworakach.

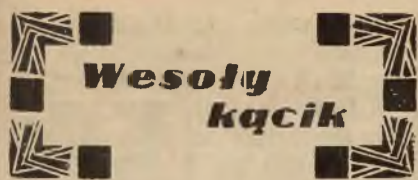
Kasiarze jednak przegapi-

li jedną bardzo ważną okoliczność. Oto na ścianę padały ich cienie i ruchy rąk przy pruciu kasy. Zauważył to ktoś z ulicy i zawiadomił policję, która przybyła na miejsce. Na widok policji kasiarze rozbiegli się po różnych pokojach, zostali jednak wylapani.

Było ich trzech. Same tuzy, sławy europejskie. Wszyscy są już karani nie tylko w kraju, ale i za granicą. Nazwiska

ich brzmią: Teodor Kalisz z Rembertowa, Michel Lewin (Pawia 32) i Henryk Brzeziński (Solec 15). Zamierzali oni w najbliższych dniach wyjechać na gościnne występy do Belgii i u braci Borkowskich chcieli zdobyć pieniądze na drogę i na wkład do włamania się do jednego z banków belgijskich.

Wszystkich osadzono w więzieniu.

Kiedy kobieta dodaje sobie lat

Na tarasie pensjonatu zebrała się po kolacji grupa gości. Kilka pań i kilku panów.

Rozmawiano naturalnie o tym kto się już poprawił, a kto jeszcze nie.

— Doskonale się pani poprawiła — powiedziała pani Pipkowska do pani Bobkowskiej.

— Znacznie młodziej pani wyglądasz, niż w zeszłym tygodniu.

— Gdzie tam młodziej! — westchnęła pani Bobkowska.

— Chorowałam zimą i jeszcze po mnie znać. Mam 27 lat, a wyglądam na 50!

Wszystkie panie uśmiechnęły się ironicznie i zamieniły po rozumiewawcze spojrzenia.

— Wyglądasz na 45 lat, a ma najmniej 44! — mówiły ich oczy.

— A tak, a tak... — przytaknęła pani Pipkowska. — Czasy już takie, że wszyscy starszej wyglądają. Ja na przykład wyglądam na 40, a mam zaledwie 34.

Pozostałe panie znów porozumiały się wzrokiem.

— Łże! — myślały zgodnie.

— Ma najmniej 42.

Mileżąca dotychczas, ładna i zgrabna pani Lili, założyła kształtną nóżkę, na drugą, nie mniej kształtną i powiedziała z czującym uśmiechem.

— A ze mną jest inaczej. Wyglądam na znacznie więcej lat, niż mam w rzeczywistości.

Wszystkie panie spojrzęły na nią krytycznie.

— Wyglądasz pani na 50 lat — rzekła pani Bobkowska.

— A mam 50!

Panie oniemiały ze zdumienia. Co ta kobieta wygaduje? Rzeczywiście wygląda najwyżej na 50. Kto ją tam wie, może i ma 50! Ale jak się tak może głośno do tego przysznawać? Zwirowała czy co?...

— Po co pani to mówi? — wykrztusiła z trudem pani Bobkowska.

— Wiek nie hańbi, proszę pani...

W tym momencie panią Lili wezwano do telefonu.

Gdy tylko wyszła, na tarasie zasumiało.

— To niemożliwe! — mruknął jakiś pan. — Wyraźnie do dajesz sobie lat.

— Od razu odniosłam wrażenie, że ona jest nienormalna — oznajmiła pani Pipkowska. — Żeby kobieta sobie dodawała lat?

— Może ma męża zazdrosnego i on jej każe tak mówić, że by amantów odstraszać?

— Ależ to jest wdowa!

— Pewno jest urzędniczką i chce dostać emeryturę.

— Gdzie tam! Gospodyni mówiła, że to bardzo zamożna

Zagadka zagubionej szczęki

Proces domniemanego sprawcy napadu na kasjera pocztowego

Proces Władysława Rattingera, jakkolwiek wczoraj przewód sądowy został zamknięty i wszyscy świadkowie zbadani, nie wyszedł bynajmniej na jaśniejsze tory. Roi się w nim od niezupełnie wyraźnych sytuacji, brak jest niewątpliwie materiału, na którym można by budować winę oskarżonego, ale i jego niewinność.

Przyczyna tego wydaje się dosyć prosta i wynika z zeznań kierownika brygady wykonawczej Urzędu Śledczego kom. Miklaszewskiego, który pierwszy zeznawał w dniu wczorajszym.

Kom. Miklaszewski zeznał, że o wypadku na Poczcie Głównej w Warszawie dowiedział się dopiero nazajutrz, to jest 2 marca o godz. 12 w południe. Przed tym bowiem, wieczorem 1 marca, byli na miejscu starszy posterunkowy i wywiadowca z X komisariatu, którzy wysnuli wniosek, iż wypadek był raczej bójką, a nie napadem bandyckim.

Na pytanie obrońcy adw. Karniola kom. Miklaszewski odpowiada, iż wczesne t. j. bez pośrednie zawiadomienie Urzędu Śledczego o zajściu miałyby wielkie znaczenie.

Słuszna ta i naturalna odpowiedź komisarza Miklaszewskiego, rozporządzającego nie tylko fachowym materiałem ludzkim, wiedzą, doświadczeniem, ale i specjalnymi środkami przy prowadzeniu poszukiwań sprawcy oraz zabezpieczeniu miejsca przestępstwa, najbardziej właśnie wyjaśnia, dlaczego proces ten to-

nie w mgławicy poszłak. Bo przecież nawet stu domorsłych detektywów nie uchwyci tego materiału, który naprawdę może przyczynić się do wykrycia sprawcy i jego sposobów działania.

Na dalsze pytania kom. Miklaszewski odpowiada, że jest rzeczą niewykłuczoną, iż dałoby się poprzedniego dnia zdjąć odciski daktyloskopijne z różnych przedmiotów, znajdujących się w kabinie kasjera.

Kom. Miklaszewski po przybyciu na miejsce przesłuchał Rattingera, którego odpowiedzi wydały mu się zbyt śmiałe i odważne.

Dyrektor poczty Blachier dodał jednak, iż Rattinger wielokrotnie to samo już opowiadał. Zdaniem świadka nikt nie mógł uciec z gmachu, nie spostrzeżony przez wartowników.

Na wczorajszym posiedzeniu sąd przesłuchał całą grupę świadków-urzędników pocztowych, których zeznania nie wniosły nic nowego do sprawy.

Dopiero św. Woźniak opowiedział, że po zajściu znaleziono już poza kabiną zęby sztuczne Frydrycha. Szczegół ten był nieznany śledztwu, a ma to znaczenie, iż Rattinger utrzymuje, że kasjera bito po za kabiną, w pozycji stojącej, a kasjer Frydrych podaje, iż

cioty padły w momencie, kiedy był w kabinie i siedział nad biurkiem.

Dodatkowo przesłuchany św. Frydrych zeznał, iż ma on protezę zębów i w czasie napadu istotnie przeżył pęknięcie.

Bardzo długie zeznania złożył dyrektor poczty św. Blachier, który na miejscu znalazł się w pół godziny po wypadku.

Dyr. Blachier ustala, że sprawca mógł mieć 3 możliwości ucieczki: jedną — korytarzem przez rampę na ul. Wawerską; drugą — przez salę operacyjną od strony Placu Napoleona, gdzie jest wprawdzie wartownik ale ten nie wpuszcza nikogo po 8 wieczorem, wypuszcza jednak wychodzących bez legitymowania; wreszcie trzecia droga ucieczki mogła prowadzić właśnie przez ów remontowany pokój, gdzie okno było zabite tylko 2 deskami na krzyż.

O Rattingerze dyr. Blachier wyraża się jako o osobniku zdolnym, sprytnym, przystojnym, mającym duże powodzenie u kobiet.

Frydrych jest urzędnikiem pracowitym, solidnym. Nie stroni, jak mówiono, od kieszonki, ale ponieważ nie zdarzało się to nigdy na służbie, więc nie było podstaw do interwencji.

Sensacyjnie wypadło zeznanie wartownika Soszyńskiego-

go. Św. Soszyński zeznał, że na mniej więcej 10 minut przed alarmem, przypuszcza, że na taki okres, który jest właśnie potrzebny na wypalenie 2 papierosów, wychodził z gmachu wysoki mężczyzna, w ciemnym palcie z fokowym kołnierzem, w wysokich butach, niosąc pod ręką teczkę.

Jest to o tyle ważne, że Rattinger, określając owego napastnika, który bił Frydrycha, podawał, że mężczyzna był w ciemnym palcie z fokowym kołnierzem. Nosił kalesony lub miał buty na gumowych obcasach, bo w czasie ucieczki nie słychać było jego stąpania.

Przed zamknięciem przewodu prok. Zaremba, nawiązując do wniosku, złożonego przez obronę wstępnie rozprawy, o przeprowadzenie wizji lokalnej, prosił sąd o dokonanie oględzin miejsca przestępstwa.

W odpowiedzi obrońca Rattingera adw. Wilhelm Hofmokr Ostrowski oświadczył, że cofa wniosek o wizję, bo wizja ta nic nie wniesie nowego do sprawy.

Sąd wniosek prokuratora pozostawił bez uwzględnienia.

Na tym przewód zamknięto. Dziś będą wygłoszone przemówienia stron.

CERE WYPIEGNOWNĄ, RECE DELIKATNE OPALENIENIĘ CUDOWNĄ DAJE BIOLOGICZNY KREM CZAROCIE

Louis znokautował Braddocka

CHICAGO. — W obecności 65 tysięcy widzów bokser Joe Louis znokautował w ósmej rundzie championa świata wszystkich kategorii Jimmy

Braddocka. Tym samym Louis zdobył mistrzostwo świata.

Spotkanie przewidziane było na 15 rund.

Sprawcy zamachów na dworce skazani na więzienie do 12 lat

WIEDŃ. Wiedeńskie biuro korespondencyjne donosi, że przed sądem przysięgłych w Wiedniu odbył się proces

przeciwko narodowym socjalistom: inż. Fritzowi Woitsche i pomocnikowi cukierniczemu Antoniemu Haslingerowi i studentowi Maksowi Kollerowi, którzy we wrześniu ubiegłego roku wysadzili w powietrze część torów na dworcach wiedeńskich.

Trybunał uznał winę wszystkich oskarżonych i skazał inż. Woitsche na 12 lat ciężkiego więzienia. Kollera — na 5 lat i Haslingera — na 1 rok.

GIEŁDA

Dewizy: Holandia 290.60, Bruksela 89.25, Londyn 26.15, Oslo 151.50, Paryż 25.56, Praga 18.40, Stockholm 154.75, Zurych 121.15.

Papiry procentowe: 5 proc. poz. prem. inwest. 65.65, 4 proc. państw. poz. prem. dolarowa 59.00, 4 proc. poz. konsolidacyjna 51.88, 5 procentowa poz. konwersyjna 59.00, 6 proc. poz. dolarowa 55.25.

Akcje: B. Handlowy 45.00, B. Polski 101.00, Warsz. Tow. Fabr. Cukru 28.50, Węgiel 19.50, Lilpop 46.00 (100-złotowe), Starachowice 28.00.

Czy jesteś członkiem Ligi Morskiej?

ODCISKI usuwa bezpowrotnie plaster SALVATOR aptekarza W. Borowskiego łądca w apt. i skł. aptecz

RADIO

CZWARTEK 24.6

6.15 „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.18 Gimnastyka. 6.38 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik poranny. 7.10 Muzyka (płyty). 7.15 Audycja dla poborowych. 7.35 Muzyka (płyty). 8.00—11.57 Przerwa. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Dziennik południowy. 12.15 Aktualna pogadanka rolnicza. 12.25 Łódzka Orkiestra Salonowa. 13.00—15.45 Przerwa. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 „Z Europy do Ameryki przez biegun” — pogadanka. 16.15 Pieśni Jana Galla i Bolesława Wallek-Wałewskiego. 16.45 „Wakacje pracującej matki” — felj. 17.00 Koncert solistów. 17.50 „Kolarski wyścig dookoła Polski — pogadanka. 18.00 Porządek sportowy lokalny. 18.05 Pogadanka społeczna. 18.10 Program na jutro. 18.15 Wiadomości walców Straussa (płyty). 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Kameralny Teatr Wyobraźni: premiera komedii p. t. „Rozwód”. 19.40 Pogadanka aktualna. 19.50 Wiadomości sportowe. 20.00 „Dla Janeczek i Jasiów” — muzyka lekka i taneczna. 21.45 „Przygoda Stasia” — opowiadanie. 22.00 Koncert solistów. 22.50—23.00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, Przegląd prasy i komunikat meteorologiczny.

WARSZAWA II (Mokotów)

13.00 Koncert rozrywkowy (płyty). 14.00 Pare informacji i program na jutro. 14.11 Rymki-Korsakow (płyty). 15.00 „Jak spędzić święto?”. 15.10 Arie, pieśni i utwory skrzypcowe. 16.00—22.00 Przerwa. 22.00 Wiadomości sportowe. 22.05 Muzyka lekka (płyty). 23.00 Reporaz z życia. 23.15—24.00 Muzyka taneczna (płyty).

Tarapaty pana taty

Ucieszne przygody Walentego Grypki

Juliusz Morawski

Musisz mnie kochać!...

Wzruszające dzieje miłości dziewczyny z ludu do arystokraty

Z tajemniczych powodów hrabia Tudziewicz musiał poślubić niemłą sobie podobną bogatą Klarę Demską. Chciał jednak zostać jej mężem tylko z nazwy, co młodą małżonkę doprowadzało do silnego wzburzenia. Tudziewicz był bowiem zakochany w biednej dziewczynie, Hance Czernównie, która zdradę ukochanego wzięła mocno do serca i powzięła pewne plany. W tym celu zawarła przyjaźń z przyjacielem Tudziewicza, Antonim Notylskim.

Do tych myśli skłoniła ją przypadkowo napotkana Sylbilla Gójek, podająca się za wróżkę.

Hanka jako narzeczona ogacza Notylskiego odwiedziła restaurację, w której była kwaciarka i u ujrziała hrabiego z żoną.

Tudziewicz dowiedział się o „przyjaźni“ Hanki z Notylskim i udał się do niego, by się dowiedzieć prawdy. Notylski zapewnił go, że Hanka jest szlachetną i uczciwą dziewczyną, sam jednak dowiedział się od Tudziewicza, że brat Klary Alfred Demski groził śmiercią Hance za utrzymywanie znajomości z hrabią. Notylski zakochany w Hance wymógł na Tudziewicu, że ten nie będzie się z nią widywał, by nie narażać dziewczyny na niebezpieczeństwo.

Hrabia powrócił do domu i zamknął się w swoim gabinecie. Nie pozostawał jednak długo sam. Kilka minut później zjawiała się Klara. Była znów w przejrystym szlafrocuku, jakby dopiero wstała z łóżka.

— Otworzyłeś wreszcie drzwi? — spytała. — Byłeś już na przechadzce... To bardzo celowe dla utrzymania zdrowia.

Tudziewicz nie odezwał się, ani nie spojrzął na swoją żonę.

— Usiłowałeś nawiązać porozumienie z dawną kochanką — mówiła dalej, śladając na przeciw niego i zakładając swobodnie nogę na nogę. — Po co? Ja ci ją mogę sprowadzić pod nasz dach. Postanowiłam pójść za twoją radą: ja wezmę sobie kochankę, a tobie oddam twoją ukochaną. Będziesz zadowolony?

Spojrzał na nią, jakby nie rozumiał, co ona mówi.

— Cóż tak patrzysz nieprzytomnie? Mówię chyba wyraźnie i spełniam twoje gorące życzenie. Powtarzam, że zaproszę któregoś dnia twoją ukochaną i będziesz mógł z nią swobodnie pogruchać. Jesteś pewnie szalenie stęskniony, kiedy zerwałeś się z samego rana. Tylko niepotrzebnie używasz pośrednictwa narzeczonego. Czy uważasz, że to dobry pośrednik?

Hrabia zmarszczył brwi.

— Szpiegujcie mnie! — mruknął.

— Czuwamy tylko nad tobą. Jesteś ostatnio taki rozdrażniony, że mógłbyś popełnić jakie głupstwo. Nie chciałabym tego. Kocham cię przecież mimo, że traktujesz mnie pogardliwie. Widzisz, że jestem lepsza od ciebie. Chcę ci rzucić w ramiona twoją kochankę. Któraż żona byłaby tak uczynna?

Tudziewicz nie spuszczał wzroku z Klary.

Ileż dałby za to, żeby spojrzeniem przeniknąć pod to nisko sklepione czoło, ujrzeć prawdziwą treść, rojących się za nim myśli, odsłonić tajemnicę tego rzekomo słodkiego tonu, tej zgodności, tego współczucia, brzmiącego tak fałszywie! Że to był fałsz, że coś knuła nowego — co do tego nie miał żadnych wątpliwości. Tylko co? Czy chce zwabić Hankę do tego domu, by dokonać zamachu na jej życie? Czyżby śmiała ryzykować? Czyżby się odważyła na zbrodnię, za którą czekałoby ją wieloletnie więzienie? Nie, to było niemożliwe. W tym mózgu kryły się jakieś inne, potworniejsze plany, a tym bardziej straszne, że obliczone na bezkarność!..

— Idź precz! — powiedział wreszcie niechętnie. — Nie drażnij mnie swym widokiem, bo nie wiem, kiedy przestanę panować nad swoimi nerwami!

— Celusiu, kochanie! Jakże tak można odzywać się do swojej żony? Przychodzę do ciebie naprawdę z wyrazami zgody! Dlaczego mi nie wierzysz? Miłość przecież uszlachetnia!.. Dlaczego uważasz mnie za jakąś straszliwą istotę? Nie jestem nią! Jestem kobietą, która kocha i która rozumiała, jaki ból sprawia niemożność zdołania ukochanej istoty. Rezygnuję z ciebie. Nie mogę inaczej. Widzę, że ani moja stałość, ani siła mojego uczucia nie przemawiają do ciebie. Muszę się więc zadowolić uspokojeniem swoich zmysłów, raczej wezmę sobie kochankę, jak mi to radziłeś... Marzyłam o tym, żeby mieć z tobą dziecko... Rozkoszne małżeństwo. Ale ty nie chcesz!.. To śmieszne... Mężczyzna, który nie chce zrobić tak niewielkiego poświęcenia dla kobiety, która za nim szalała tyle czasu i szaleje w dalszym ciągu... Cóż robić? Gdybyś ty był kobietą, a ja mężczyzną, możebym uciekła się do gwałtu. Z mężczyzną to jest nieco trudniej... Muszę zatem zrezygnować... Przyszanam ci się, że nawet uciekałam się do pewnych środków chemicznych... Myślałam, że jednak wprowadzę cię w pewien stan silnego oszołomienia. Ale twoje drzwi zastałam co noc skrupulatnie zamknięte... Uparty jesteś! Strasznie jesteś uparty!..

Tudziewicz odwrócił się, by nie patrzeć na nią. Pamiętał te noce, kiedy działał się z nim jakieś dziwne, męczące sprawy. Walczył wówczas ze sobą, by nie wybiec z domu. Wyobrażenia nasuwała mu obrazy rozpustne. Opanował się jednak. Ale i wówczas nie pomyślał nawet, że w sąsiednim pokoju, oddzielona od niego zaledwie cienką deską drzwi, spoczywała kobieta, będąca jego ślubną żoną, spragniona jego pieczy, oczekująca go...

Nie, nie myślał o niem! Raczej o dziewczynach sprzedajnych!..

— Schylam czoło przed twoim uporem! — mówiła dalej Klara. — Rezygnuję!.. Musisz jednak zostać moim oficjalnym małżonkiem. Przynajmniej przez rok czasu. Tego domaga się Al. Powiedział, że nie odda ci wcześniej papierów. Myślę, że wytrwać rok byłoby ci bardzo ciężko. Dlatego właśnie postanowiłam zaprosić owa pannę Hankę.

— Dziękuję za łaskawość... Ona tu nie przyjdzie. Ostrzegę ją przed przestąpieniem progu domu, w którym przebywa twój braciszek! Nie mam zaufania do niego! Groził jej śmiercią! Czyżbyście zamierzali mścić się na tej niewinnej dziewczynie?

— Co ty pleciesz? Nikt nie zamierza się mścić! Zastanów się, to nie ma sensu!

— Twój braciszek groził jej śmiercią, jeśli ciebie nie posłubi!

— Chciał być zupełnie pewny, że mnie posłubisz. Szalałam z miłości do ciebie. Namiętność podsuwała mi najbardziej głupie pomysły... Przebaczył!.. Uspokoiliam się już nieco. Biorę jakieś lekarstwo, które pozwoliło mi nieco opanować swoje zmysły. Dlaczego patrzysz na mnie tak podejrziwie? Powiedziłam ci prawdę!.. Chętnie zaproszę tę pannienkę tutaj. Nie chcę, żebyś jeszcze raniał moją ambicję, żebyś się z nią spotykał na mieście. Mogłby ją kto zobaczyć z tobą i rozeszłyby się plotki, że hrabia zdradza swoją żonę już w parę dni po ślubie! To byłoby jednak dla mnie wielką przykrością! Czy to nie przemawia ci do przekonania, że mówię szczerze?

— Nie wierzę ci! Nie wierzę wam obojgu! Powiedz mi, czego właściwie chcecie ode mnie? Dlaczego mi tego nie mówicie? Czego się obawiacie? Co chcecie ode mnie wydobyć? Zrobię przecież wszystko, byle uwolnić się od was!

— Obiecywałeś wszystko i nie dotrzymałeś słowa. Obiecałeś, że będziesz moim mężem, ale nim nie jesteś. Kto więc nie dotrzymał słowa? Ty!

— Nie można nikogo zmusić do miłości!

— Przekonałam się właśnie o tym i zmuszona jestem ustąpić. Czynie tak!

— Nie potrzebujesz czynić nic. Rozmawiałem z Notylskim. Oni są naprawdę zaręczeni. Nie będą stawał na przeszkodzie jego szczęściu...

— Po co mnie okłamujesz? Czyż nie poszedłeś po to, by za jego pośrednictwem porozumieć się z panną Czernówną? Wiem o tym!.. Nie staraj się być zbytino przebiegły, bo nie potrafisz nim być!..

— Więc zabraniam ci wymawiać nawet jej imię! — zawołał wzburzony Tudziewicz. — Nie śmiesz się do niej zbliżyć! Nie śmiesz czynić prób wciągnięcia ją do tego przekłanego domu, który jest raczej jaskinią, niż mieszkaniami!

— Nie przesadzaj, nie ukoś się!.. Pragnę ci pomóc.

— Obejdę się bez twojej pomocy! Zostaw mnie nareszcie samego!

— Ależ dobrze, dobrze! Nie chcę cię denerwować! Sądzę jednak, że zjemy razem obiad. Przynajmniej po to, by zachować pewne pozory wobec służby, której jeszcze dobrze nie znam, a która pewnie chętnie plotkuje jak zawsze... Do widzenia, drogi mężu!..

Klara udała się natychmiast do brata.

— Obmyśliłam już wspaniałą zemstę — powiedziała. — Przeznaczyłam i dla ciebie pewną przyjemną rolę... Mam nadzieję, że ci przypadnie do gustu. I dlatego muszę zaprosić pannę Czernównę.

— Zwariowałaś? — zawołał Alfred.

(Dalszy ciąg jutro)

JAN DULINSKI

Agentka C 46

Sensacyjna powieść szpiegowska

— Tak — odparł Wattson. — Teraz nadawane znaki są już dla mnie jasne... Tak, bardzo jasne, odpowiadają bowiem umówionej sygnalizacji... Hallo?... Każdy znak jest bardzo wyraźnie nadawany... Czy pan słyszy, sir?

— Tak, słyszę...

Nadawanie sygnałów trwało ponad pół godziny. W końcu aparat umilkł. Wattson czuwał jeszcze przez pewien czas przy aparacie, ale ten uparcie milczał.

Wattson wziął z sobą niewyraźnie zapisany arkusz papieru i udał się do gabinetu Johna Low. Na tym arkuszu papieru rozszyfrował znaki, jakie otrzymał.

Arkusz papieru położył na biurku kierownika „Intelligence Service“. John Low wziął do ręki papier i odczytał na głos:

„Uwaga, uwaga! Znajdujemy się w wielkim niebezpieczeństwie!

James nie żyje, zabity! Anna Morette żyje! Znaleźliśmy ją po przekroczeniu granicy.

Chcieliśmy we trójkę przekraść się przez granicę, ale nas zaarrestowano, udało się nam zbiec

z aresztu, ale każdej chwili mogą nas ponownie ująć.

Nie idzie nam obecnie o nasze życie, a tylko o dokumenty, które przypadkowo znaleźliśmy przy pewnym osobniku. Dokumenty te posiadają pierwszorzędne znaczenie i wywołają niezwykłą sensację w całej Europie.

Na razie ukrywamy się w chłopskiej chacie. Chłop ten należy do organizacji kontrrewolucyjnej. Znajdujemy się jednak w wielkim niebezpieczeństwie, ponieważ chłop boi się nas dłużej ukrywać u siebie.

Uczyńcie wszystko co leży w waszej mocy, aby zdobyć te dokumenty. Znajdujemy się w odległości piętnastu kilometrów na północ od Bobrujska, w pobliżu toru kolejowego. Chata, w której się ukrywamy, jest oddalona od toru tylko o dwieście metrów. Podajemy tak dokładnie wszystkie szczegóły, abyście mogli nas odnaleźć. Pamiętajcie, że każdy dzień gra doniosłą rolę. Powtarzamy, idzie nam przede wszystkim o dokumenty, które przypadkowo znaleźliśmy. Uwaga! Uwaga! Wyślijcie możliwie jak najszybciej pomoc!

Hasło: „Queen Mary 77. Czekamy Bearn, Marnel, Morette“.

— Wszyscy troje znajdują się już teraz w rękach Cze-Ki — rzekł John Low takim głosem, jak gdyby mówił do siebie samego. — W to już teraz nie wątpię. Tę depeszę radiową przesłała sama Cze-ka...

John Low ujął za słuchawkę telefoniczną.

— Hallo, mister Robertson? Proszę niech pan natychmiast zgłosi się do mnie. Otrzymałem przed chwilą niezwykle ważną wiadomość. Tak...

Po chwili w gabinecie Johna Low znalazł się już jego sekretarz, mister Robertson. Zaraz zjawił się też zastępca kierownika „Intelligence Service“, Hawkins. Robertson wezwał jeszcze i kierownika oddziału rosyjskiego przy „Intelligence Service“, mister Snowdena. Pod przewodnictwem Johna Low rozpoczęła się narada nad otrzymaną przed chwilą wiadomością.

Prawie wszyscy uczestnicy narady byli zdania, że troje agentów wpadło w ręce Cze-ki, że Cze-ka znalazła przy nich stację radiową i że ona nadała tę depeszę.

Pytanie tylko było, w jaki sposób Cze-ce udało się wydobyć od angielskich szpiegów umówione hasło? John Low ani na chwilę nie wątpił w to, że gdyby agentów ćwiartowano nawet w kawalki, to by nie wydali hasła.

Ten tylko jeden szczegół pozostał zagadką. Wszystko inne było mistyfikacją, fortem Cze-ki, która w ten sposób pragnęła wciągnąć do Rosji Sowieckiej jeszcze kilku agentów „Intelligence Service“.

Tylko jeden uczestnik narady był innego zdania. Był to kierownik rosyjskiego oddziału przy „Intelligence Service“, mister Snowden.

Źwierzył ze wiadomość, schwytna przez aparat radiowy z pewnością nadała troje agentów. Cze-ka bowiem postąpiłaby w inny sposób. Gdyby w jej ręce dostało się troje szpiegów wraz ze swą stacją radiową, pragnęłaby się dowiedzieć za pomocą tej stacji, jacy jeszcze szpiegowie angielscy przebywają na terytorium rosyjskim. Prosiłaby o podanie ich adresów i tym podobne informacje.

(Dalszy ciąg jutro).

Kalendarz dnia

24
CZERWIEC

CZWARTEK

Narodz. św. Jana Chrzyciela
Słowiański: Jani-sława
Słońce wsch. 3.15, zach. 20.1.
Księżycyca wsch. 20.14, zach. 3.42.

HISTORIA PODAJE:

1768. Podburzeni przez Rosję hajdamacy mordują niewinną ludność Humania. Zginęło około 20.000 ludzi.
1812. Przejście Napoleona przez Niemcy.
1916. Wielka bitwa nad Sommą, rzeką w północnej Francji.

PRZYSŁOWIA:

„Chrzest św. Jana w deszczowej wodzie.
Trzyma zbiory na przeszkodzie“.

„Nie zawsze świętego Jana“.
KTO NIE WIE, ŻE:

Liczy arabskie przywiózł do Eury Leonard z Fazy w r. 1202.

HUMOR WIELKICH LUDZI:

Z życia Tolstoja. Lew Tolstoj z niedowierzaniem odnosił się do lekarzy. Pewnego razu zapytano wielkiego pisarza rosyjskiego, dlaczego odmawia on przyjęcia lekarza, który ma ustalić rodzaj jego choroby. Tolstoj rzekł:
— Pragnę umrzeć śmiercią naturalną.

Porównajcie

te dwa powiększenia
Już przy 3-krotnym powiększeniu zauważycie tę wielką różnicę na korzyść brzytwetek Teledo. Wklęty szlif brzytwetek Teledo jest tak skóńczenie precyzyjny, że krawędź ostrza tworzy idealnie równą linię, co gwarantuje szybkie, dokładne, bezpieczne i przyjemne golenie.
Dlatego kupując ostrza do golenia, badajcie wyraźnie: brzytwetek **TELEDO**.

Na malej wokandzie...

Zepsuł mamę

(A. E.) — O co pan oskarża Stanisława Gęborka?
— O to, że mojemu synkowi, mamę zepsuł.
— Mamę.
— Jaki? Pańską żonę zepsuł.
— E, gdzie tam. Moja żona nie taka. Mamę zepsuł, co ją synkowi kupilem.
— Już lepiej ja powiem panu sędziemu — rzekł oskarżony Gęborek. — To było tak.
Siedzę sobie w domu i robię swoją robotę. Nagle słyszę, że na schodach jakieś dziecko beczy: „Mamaaa!“ Po chwili znów: „Mamaaa!“ A tak żałośnie płakało, że pomyślałem sobie: Wyjdę i zobaczę, czego to malenstwo tak płacze. Może kto je skrzywdził, albo je brzuszek rozboleł...
Wyglądam na schody, a tu nikogo nie ma. Więc, naturalnie, wracam do roboty. Ale nie zdążyłem usiąść, a tu nagle z podwórza znówu słyszę „mama“ i jeszcze raz „mama“ i tak bez końca.
A ja, proszę sądu wysokiego, graver jestem i muszę mieć spokój przy robocie. Leć więc na podwórko i rozglądam się. Patrę, a tu Zbyszek, synek tego pana Kopczyńskiego, co mnie oskarża, siedzi sobie na ziemi. Więc powiadam do smarkacza:

— Czego beczysz?
A chłopak się śmieje: — A bo ja beczę?
— Przecie tu jakieś dziecko płacze! — mówię do niego, ale widzę, że mały śmieje się ze mnie, więc poszedłem z powrotem do mieszkania.
Wziąłem się za robotę, a tu znówu: „Mamaaa!“ I jeszcze raz „mama“ i tak w kółko. Po stanowilem sobie już nie wychodzić, ale bachor tak się wydziera, że aż serce boli. Ha, myślę sobie, trudno, pójdę znówu zobaczyć, przecie byłbym człowiekiem bez serca, gdybym takie malenstwo bez opieki zostawił.
Wychodzę na podwórze, ale już pocichutku, żeby dzieciaka nie spłoszyć i co widzę? Zbyszek siedzi na ziemi, a w ręku trzyma taką zabawkę, co krzyczy „mama“, jak się ją przekręca do góry nogami.
Rozgniewałem się okrutnie, że mnie taki smyk na dudka wystrychnął, wyrwałem mu tę „mamę“, i rozumiem się, zepsułem ją ze złości.
A teraz proszę pana Kopczyńskiego, żeby się ze mną po sąsiedzku pogodził, bo przecie to mój synkto z dobrego serca zrobiłem; za to kupię Zbyszkuwi jedną lalkę, co krzyczy „tata“ i drugą, co woła „papa“.
Wobec pogodzenia się stron sprawę umorzono.

„Traijaska Redżele Karol!“

Takim okrzykiem witać będzie stolica monarchę rumuńskiego

W dniu 26 bm., według doniesień oficjalnych, przybywa do Polski celem rewizytowania Pana Prezydenta Rzeczypospolitej po wizycie bukareszteńskiej król Karol II ze swym synem i następcą tronu, Wielkim Wojewodą Michałem.
Wizyta władcy Wielkiej Rumunii w Polsce będzie dobitnym podkreśleniem niezwykle serdecznych węzłów, jakie mi połączyli oba kraje zgaśli ich przywódcy, król rumuński Ferdynand i Marszałek Józef Piłsudski, i dlatego czynione są wszystkie starania, aby wy padła ona jak najwspanialej i jak najokazalej.
Szczególny nacisk położony został na stolicę, która będzie bezpośrednim celem wizyty królewskiej, która powinna odwdziżyć się Monarsze rumuńskiemu za entuzjastyczne przyjęcie, jakiego doznał Pan Prezydent Rzeczypospolitej w stolicy Rumunii.
W związku z tymi przygotowaniem odbyło się w salo-nach Resursy Obywatelskiej w Warszawie posiedzenie organizacyjne Stołecznego Komitetu Obywatelskiego Powitania Jego Królewskiej Mości Karola II, króla Rumunii, na którym dokonano wyboru Komitetu Honorowego i omówiono w ogólnych zarysach program powitania dostojnych gości na trasie.
Do Komitetu Honorowego powołani zostali dostojnicy kościelni, przedstawiciele władz państwowych, samorządowych, nauki, organizacji i społeczeństwa, w liczbie kilku dziesięciu osób.
Program uroczystości związanych z przyjazdem królewskich gości przedstawia się w ogólnych zarysach w sposób następujący:
W sobotę dnia 26 bm. o godzinie 16.30 specjalny pociąg, wiozący dostojnych gości z

Rumunii wjedzie na peron Dworca Głównego w Warszawie. Króla Karola II i Wielkiego Wojewodę Michała powita- ją: Pan Prezydent Rzeczypospolitej, Marszałek Śmigły Rydz, premier Sławoj Składkowski na czele Rządu, Marszałkowie Izby, przedstawiciele społeczeństwa. Imieniem stolicy powita gości prezydent m. st. Warszawy p. Stefan Starzyński symbolicznym chlebem i solą.
Po odegraniu hymnów państwowych Polskiego i Rumuńskiego i odebraniu raportu od kompanii honorowej, orszak wyjdzie specjalnym wyjściem do Alei Jeruzolimskich. Król Karol II zajmie miejsce w towarzyszywie pana Prezydenta Rzeczypospolitej w otwartym samochodzie, a Marszałek Śmigły Rydz w towarzyszywie Wielkiego Wojewody Michała w drugim samochodzie.
Honorową eskortę orszaku stanowić będą dwa szwadrony 1 Pułku Szwoleżerów.
Auta posuwać się będą wzdłuż trasy bardzo wolno,

aby cała stolica mogła oddać hołd dostojnym gościom. Orszak przejedzie więc ulicami: Aleja Jeruzolimską, Nowym Światem, Krakowskim Przedmieściem do Zamku, gdzie Król i jego Syn zatrzymają się bardzo krótko, aby przywitać się z członkami Domu Cywilnego Pana Prezydenta, po czym trasą Krakowskie Przedmieście, Nowy Świat, Plac Trzech Krzyży, Aleje Ujazdowskie udadzą się do pałacu Łazienkowskiego, gdzie zatrzyma się na czas pobytu w Warszawie król i następcą tronu.
W chwili przestąpienia wrot parku Łazienkowskiego przez dostojnych gości na pałacu Łazienkowskim zalopocze proporzec królewski, a artyleria odda salut honorowy w postaci 21 wystrzałów.
Przez całą trasę witać będą orszak przedstawiciele związków, organizacji i stowarzyszeń oraz członkowie nie zrzeszonego społeczeństwa, przy czym grupy zrzeszone przybyć mają ze sztaandarami i orkiestrami, a w razie ich

braku z chorągwiemi lub transparentami z napisem: „Traiasca Regele Carol“ (Traijaska Redżele Karol) „Niech żyje król Karol!“
Względnie:
„Traiasca Romania Mare“ (Traijaska Romanija Mare) „Niech żyje wielka Rumunia!“
Trasa, którą przeciągnie orszak, udekorowana będzie sztaandarami o barwach polskich i rumuńskich oraz portretami króla Karola II i Pana Prezydenta. Orkiestry ustawione wzdłuż trasy grać będą na przemian hymn Rumuński i Polski

POMADKI DO UST SZACHA

Zapełniają się więzienia w Sowietach

Masowe aresztowania w Republice Białoruskiej

MOSKWA. — Aresztowano białoruskich komisarzy: rolnictwa — Beneka i oświaty — Diakowa. Przynali się oni na śledztwie, iż byli „szpiegami i szkodnikami“.
MOSKWA. — Masowe aresztowania na Białorusi sowieckiej trwają. Aresztowano m. in. szefa wydziału prasowego centralnego komitetu partii białoruskiej Minkina, oskarżając go o „trockizm“.
Wedle oskarżenia Minkin pod postacią błędów korektorskich „przemyczał w prasie ideje kontrrewolucyjne“. Usunięto ze stanowisk 24 redaktorów gazet rejonowych i wielu spośród nich aresztowano.
W trustach rolnych, w majątkach państwowych i na stacjach maszynowo - traktorowych, wykryto 367 „wrogów ludu“. Usunięto ze stanowisk 140 kierowników lokalnych komitetów partyjnych, oraz 150 dyrektorów trustu i przedsięwzięć państwowych, kwalifikując wielu z nich jako „wrogów ludu“.
Aresztowano jako „szkodnika“ członka komisji planowej na Białorusi sowieckiej Piotrowicza. Krążą poza tym pogło-

ski o aresztowaniu dyrektora leśnego trustu białoruskiego Szapiro, pełnomocnika komisarjatu przemysłu leśnego Rozina, oraz jednego z dyrektorów fabryki jedwabiu w Mohylowie pod zarzutem iż jest „faszystą“.
Aresztowany nacelnik kolei białoruskiej Władimirski przyznał się na śledztwie do popełnienia szeregu aktów dywersyjnych, m. in. do spowodowania katastrofy pociągu wojskowego na stacji Homel.

Został usunięty ze stanowiska przewodniczący sądu najwyższego Republiki Gruzińskiej Bolkwadze. Wedle wiadomości nieoficjalnych został on aresztowany jako „wróg ludu“.

Przedślubna analiza grafologiczna i radiowe poszukiwania zwierząt

W jednym z nowojorskich urzędów stanu cywilnego wprowadzono niezwykłą innowację. Pozwala ona kandydatom, zamierzającym wstąpić w związku małżeński, w ostatniej chwili przekonać się czy ich pożycie będzie szczęśliwe.
Kontrola ta jest przeprowadzana przez grafologa, który bada charakter pisma kandydatów do małżeństwa i na podstawie naukowej analizy wydaje opinię, czy pobranie się narzeczonych jest pożądane i czy ich pożycie małżeńskie będzie szczęśliwe.
Niemniej ciekawa jest inowacja nowojorskiej radiostacji.

Stacja nowojorska wprowadziła audycję pod tytułem „kwadrans zaginionych zwierząt“. Audycja ta odbywa się co wieczór i przyjmuje się do niej bezpłatnie ogłoszenia o zaginięciu zwierząt — przezważnie kotów i psów. Ogłoszenia te są odczytywane przez speakera, który prosi znalazców, aby porozumieli się z właścicielem zaginionego zwierzęcia.
Audycje te cieszą się wielkim powodzeniem. Dyrekcja studio otrzymuje tysiące listów dziękczynnych od uszczęśliwionych posiadaczy zwierząt.

Ania sierotka już idzie do szkoły!

Otwórzcie swe serca, Czytelnicy, Ania w nie wstępuje!
Mamy do zakomunikowania Wam, Szanowni Czytelnicy, radosną wieść! Ania Sierotka pójdzie do szkoły!
Kim jest Ania Sierotka? Ania to dziewczę o złotym serdusku. Wychowywała się w sierocińcu, którego zarządzającą jest zła pani zrzeczalska. Biedna Ania nie mogła znieść złego traktowania i któregoś dnia uciekła z sierocińca.
Ania znalazła schronienie w wędrownym kramie państwa Szczepków. Dobra Szczepkowa przegarnęła sierotkę i otoczyła ją troskliwą opieką.
Onie z mężem kochali bardzo małą Anię, bo jakże nie kochać słodkiej dziewczeczki o złotym serdusku?
Pani Szczepkowa postanowiła, że Ania pójdzie do szkoły. Ania

z radością przyjęła tę wiadomość. Po kilku dniach Ania jest już w szkole.
Mała Ania rozpoczyna teraz życie pełne przygód, obfitujących w chwile dobre, złe, wesołe i smutne... Gdź poznacie Anię bliżej, pokochacie ją bardzo i z zainteresowaniem śledzić będziecie dalsze jej losy.
O dalszych dziejach Ani Sierotki pisze pierwszy tygodnik obrazkowy dla dziewcząt „Wiosenka“. Wiosenka kosztuje tylko 10 groszy i nabyć ją można w każdym kiosku gazetowym.
Polecamy szczególnie „Wiosenkę“ Waszym córcom, których młodzieńcze serduszko na pewno nie pozostaną obojętne na gości i cierpienia, jednej z głównych bohaterek tygodnika „Wiosenka“.
„Wiosenka“ ukazuje się co sobotę.

Ponure morderstwo białej lekarki

wykyro niesamowitą sektę hinduską Ords Planyeng

Lekarka chorób dziecięcych z Baton Rouge w stanie Louisiana, pani Alma Linay, otrzymała pewnego dnia list od kolegi z czasów studiów, Hindusa Huseju Shoken-

tong, który komunikował jej, że praktykuje w Port of Spain, stolicy wyspy Trinidad i prosi ją, aby go odwiedziła i przy okazji poznała jego piękne laboratorium.

Amerykanka chętnie przyjęła zaproszenie, ponieważ lubiła Hindusa, który odznaczał się wielkimi zdolnościami, i udała się do Port of Spain. Przybywszy na wyspę, spotkała tam przypadkowo misjonarza Alberta Pribba, którego знаła od lat. Lekarka opowiedziała misjonarzowi w jakim celu przybyła na wyspę i pokazała mu list swego kolorowego kolegi.

27 marca lekarka miała wraz z misjonarzem opuścić Trinidad. Ale gdy dzień ten minął, a lekarka nie zjawiała się u misjonarza, ani nie przysłała mu listu, zdziwił się tym niezmiernie i udał się do hinduskiego lekarza.

Lekarz oświadczył mu, że po raz pierwszy słyszy podobne nazwisko. Misjonarz był dobrym znawcą ludzi

— Huseju Shokentong — oświadczył — radzę panu przyznać się do wszystkiego. Czy tałem list, który wysłał pan do Amerykanki.

Shokentong w dalszym ciągu upierał się przy swoim, że nie zna podobnej kobiety i misjonarz skierował się ku wyjściu. W tej samej chwili pa-

do kilka strzałów i misjonarz zwałił się na podłogę. Scena ta rozegrała się w pokoju, położonym na parterze. Gdy misjonarz wrócił do siebie, wyskoczył przez okno na ulicę i zaczął wzywać pomocy. Zaraz nadbiegło dwóch białych marynarzy. Niczego jednak nie mogli się dowiedzieć od misjonarza, ponieważ ten w tej samej chwili wyzionął ducha.

Shokentong został aresztowany. Przez cztery dni nie można było od niego wydobyć żadnego zeznania. A w międzyczasie w mieście wrzało. Kolorowi robotnicy domagali się wypuszczenia ulubionego lekarza. Piątego zaś dnia zgłosił się na policję służący lekarza, który zeznał, że zabił misjonarza, ponieważ nienawidzi białych duchownych.

Władze prawdy były przekonane, że on kłamie, ale

chcąc uspokoić ludność, wypuścili lekarza.

Mimo to nie przestano go śledzić. Śledztwo to dało wspaniałe wyniki. Policja bowiem wpadła na trop tajnej organizacji Ords Planyeng, która celem było zabijanie białych kobiet. Każdy z jej członków musiał zabić 10 kobiet.

Obecnie Shokentong został po raz drugi zaarrestowany i teraz nie mógł już wypierać się winy. Nienawidził on białych i powołał do życia organizację Ords Planyeng, która w ubiegłym stuleciu szerzyła spustoszenie wśród białych.

Podczas przeprowadzanej w mieszkaniu lekarza rewizji udało się stwierdzić, że Shokentong zabił dotychczas 4 kobiety. Ich głowy były zakonserwowane i przechowywane w szklanej gablotce. Ostatnią ofiarą lekarza była panna Linay.

Katastrofa żywiolowa w Meksyku około 100 osób zostało zabitych

BUENOS AIRES. Donoszą z Meksyku, że wskutek obniżenia się ziemi w stanie Michoacan uległo doszczętnemu zniszczeniu 200 domów mieszkalnych w miasteczku Tialpu

ahua, liczącym 10.000 mieszkańców. Hość zabitych dochodzi do 100. Wyrządzone szkody materialne oblicza się na około 500 tysięcy dolarów.

Tajna mennica w Wołominie fabrykowała fałszywe złotówki

Od jakiegoś czasu policja powiatowa zwróciła uwagę na mieszkańca Wołomina Pawła Sabalewskiego, który prowadził tajemnicze konferencje ze znanymi policji kolporterami fałszywych monet. Podano go obserwacji i stwierdzono, że trudni się on fabrykacją fałszywków jednoczłonowych.

Gdy już wszystkie nici poufnych obserwacji policja

miała w ręku, wkroczyła do jego mieszkania.

Zastano go przy pracy. Srebrzyły akurat fałszykiaty.

Znaleziono kompletne narzędzia, surowce, chemikalia i ponad sto sztuk gotowych fabrykatów.

Spółnikami jego byli Marian i Wacław bracia Dąbrowscy oraz Stefania Sadzała. Wszystkich aresztowano.

Epidemia duru brzusznego u wrót Warszawy

Wcześniej niż w latach poprzednich rozpoczął się obecnie w Warszawie wzrost na-

silenia epidemii duru brzusznego, spowodowany spożyciem napojów chłodzących, nie zawsze nadających się do tego celu.

Między in. winna być zwrocona specjalna uwaga: 1) na cukierki, kawianki i t. p. oraz na roznosicieli lodów, korzystających z lodu rzecznego i pochodzącego z glinianek, a nie z lodu sztucznego, 2) przechowywanie mięsa i ryb, które psują się obecnie szybko nawet mimo odpowiedniej konserwacji, 3) domokrajnych sprzedawców owoców, ciastek etc., roznoszących te produkty bez dostatecznego zabezpieczenia ich przed zanieczyszczeniem.

Pierwszym warunkiem uniknięcia duru brzusznego jest mycie rąk przed każdym posiłkiem oraz dokładne mycie spożywanych artykułów.

W związku z nasileniem duru brzusznego w stolicy, w szpitalach warszawskich otwarto już zapasowe oddziały dla chorych na tę chorobę. Oddziały te zapełniają się masowo.

Dla przestrogi mieszkańców Warszawy należy jeszcze dodać, że przebieg zachorowań na dur brzuszy jest w r. b. ciężki.

Prywatne

SEANSE

U ROLFA NELSONA

ROLF NELSON

ny jasnovidz i psycholog eksperymentalny udziela odpowiedzi na najbardziej zawile pytania.

widzi przyszłość ludzką

w transie jasnovidzenia. Wskazuje właściwe drogi życiowe. Tysiące ludzi zawiązują mi swoje szczęście osobiste.

CZYTELNICZY NASI

chcą usłyszeć prywatny specjalny wykład w cztery osoby u Rolfa Nelsona i o zaniem koponu placą jedynie zł. 5 zamiast 10-ciu!

ROLF NELSON

przyjmuje od 3-ciej do 7-mej WARSZAWA ul. PIUSA XI 37 m. 8.

Najlepiej otrzymać mogą odpowiedzi listowną w ciągu 7 dni po nadesłaniu pytania, daty urodzenia oraz zł. 3,50 (zamiast 8) w znaczku pocztowym.

KUPON ULGOWY

na seans u Rolfa Nelsona

Pełna tabela 38 Loterii I klasa - 2-gi dzień ciagnienia

z dnia 23 czerwca

I i II ciagnienie GŁÓWNE WYGRANE

Stala dzienna wygrana zł. 5.000 nr. 145155
Zł. 1.000 na m-r-y: 6132 112016 151349
Zł. 500 na m-r-y: 27331 54502 60157 63001
43484 145405 173528 192500
Zł. 400 na m-r-y: 23381 37372 123062 150372
Zł. 200 na m-r-y: 23087 26701 33274 65813 80399
8945 94433 107596 135537 173297 178132 179007 186314
Zł. 150 na m-r-y: 20323 12559 15053 16027
19200 19818 22310 28036 33694 47743 56926
61271 63766 65203 68281 78981 80565 81203 85269
96271 102044 111758 112802 123680 157155 177135
179557 192958 193221

Po 100 zł

135 411 535 753 963 1198 210 2346 765
591 3052 70 895 937 4126 637 728 73 822 66
5106 448 778 950 65 6137 274 317 741
7026 136 83 8387 424 73 9122 945
100952 538 11355 419 749 61 894 12313
647 691 13530 14489 996 15854 16523
17036 18476 987
20278 21514 712 843 909 22262 23303
579 934 24762 25144 387 27231 96 703
82420 915 89 29658 823 973 97
30675 31555 94 672 948 32332 457 827
33635 34148 252 880 36543 699 37305 513
974

38166 209 718 39127 587 40319 50 723
41079 759 831 42090 231 312 44568 46893
47228 48395 49213 540 849
50169 354 51474 52333 596 53044 80 293
481 565 629 767 996 55943 56119 380 653
57359 626 417 504 875 58471 512 930 59598
737 934
60757 29 917 61179 204 633 74 795 38
643 62000 30 486 620 63369 817 56 64192
834 65481 66128 296 369 67218 27 976
68379 348 483 506 629 816
70030 467 530 764 71464 688 800 47
72031 393 470 752 74350 75140 551 90
76012 230 77233 509 867 95 78240 481 905
78244 612 912
80150 844 81520 798 82826 83765 84361 759
86 83266 383 514 53 918 86545 70 706 87456
567 88163 89433 506 752
90517 621 793 91562 990 92207 93387 844
924 94224 64 401 95012 18 973 97119 395 831
98008 142 59 378 99298 517 960 99
100129 59 246 58 101338 54 426 102809
103047 420 993 104079 823 74 108 180 79883
107014 539 108460 77 19129 372 621 709 83
110202 72 112260 112423 687 870 113242
526 715 27 95 882 970
114932 153542 116324 454 117862 118649
119059 230 540 66 818 964
120069 121206 45 122670 123008 274 313
124099 102 738 127001 122 275 617 751
128540 653 824 994 129996
130020 32 380 132214 738 58 133042 300
514 134451 922 135237 797 832 136435 509
137633 138212 139451 696
140412 773 867 980 141220 142 142894
143738 902 144084 189 470 94 859 145437
511 147567 618 957 149113 58 987 150434
151059
152002 777 153120 154120 214 76 155176
156003 114 435 732 157385 409 612 158464
824
160736 37 806 161433 609 920 162306
787 896 163562 963 165040 113 166651 767
805 8 167035 270 645 847 59 925 77 168105
93 307 169949
170561 171744 172919 173087 443 852 984
174100 176586 896 177309 24 178250 737
72 179153 724 856
180969 182413 618 25 183875 184402 717
48 185165 404 749 186079 296 314 500 745
187478 872 188344 482 735 189032
190094 192276 193965 194108 269 405
21 663 914

Po 50 zł

672 956 1423 91 513 824 2164 85 449 646
742 982 3103 275 416 507 63 693 751 895
4005 711 58 902 5293 416 846 724 836
6017 59 332 7314 459 8035 260 339 446
9128 267 374
10416 642 57 11290 692 855 67 989
15149 470 810 14537 775 968 15130 201

135 411 535 753 963 1198 210 2346 765
591 3052 70 895 937 4126 637 728 73 822 66
5106 448 778 950 65 6137 274 317 741
7026 136 83 8387 424 73 9122 945
100952 538 11355 419 749 61 894 12313
647 691 13530 14489 996 15854 16523
17036 18476 987
20278 21514 712 843 909 22262 23303
579 934 24762 25144 387 27231 96 703
82420 915 89 29658 823 973 97
30675 31555 94 672 948 32332 457 827
33635 34148 252 880 36543 699 37305 513
974
38166 209 718 39127 587 40319 50 723
41079 759 831 42090 231 312 44568 46893
47228 48395 49213 540 849
50169 354 51474 52333 596 53044 80 293
481 565 629 767 996 55943 56119 380 653
57359 626 417 504 875 58471 512 930 59598
737 934
60757 29 917 61179 204 633 74 795 38
643 62000 30 486 620 63369 817 56 64192
834 65481 66128 296 369 67218 27 976
68379 348 483 506 629 816
70030 467 530 764 71464 688 800 47
72031 393 470 752 74350 75140 551 90
76012 230 77233 509 867 95 78240 481 905
78244 612 912
80150 844 81520 798 82826 83765 84361 759
86 83266 383 514 53 918 86545 70 706 87456
567 88163 89433 506 752
90517 621 793 91562 990 92207 93387 844
924 94224 64 401 95012 18 973 97119 395 831
98008 142 59 378 99298 517 960 99
100129 59 246 58 101338 54 426 102809
103047 420 993 104079 823 74 108 180 79883
107014 539 108460 77 19129 372 621 709 83
110202 72 112260 112423 687 870 113242
526 715 27 95 882 970
114932 153542 116324 454 117862 118649
119059 230 540 66 818 964
120069 121206 45 122670 123008 274 313
124099 102 738 127001 122 275 617 751
128540 653 824 994 129996
130020 32 380 132214 738 58 133042 300
514 134451 922 135237 797 832 136435 509
137633 138212 139451 696
140412 773 867 980 141220 142 142894
143738 902 144084 189 470 94 859 145437
511 147567 618 957 149113 58 987 150434
151059
152002 777 153120 154120 214 76 155176
156003 114 435 732 157385 409 612 158464
824
160736 37 806 161433 609 920 162306
787 896 163562 963 165040 113 166651 767
805 8 167035 270 645 847 59 925 77 168105
93 307 169949
170561 171744 172919 173087 443 852 984
174100 176586 896 177309 24 178250 737
72 179153 724 856
180969 182413 618 25 183875 184402 717
48 185165 404 749 186079 296 314 500 745
187478 872 188344 482 735 189032
190094 192276 193965 194108 269 405
21 663 914

III ciagnienie

Wygrane po 100 zł
32 350 1000 548 2229 4293 5332 6696 7158 589
828 8144 251 9498 903
10799 14126 841 972 15044 764 16464 98 18738
20678 21298 22411 24574 25328 794 26856 27201
29097 501
31385 33008 180 33829 38344 51 39469 629 764

IV ciagnienie GŁÓWNE WYGRANE

Stala dzienna 20.000 zł Nr 183380.
Zł. 10.000 Nr: 118613 187451.
Zł. 2.000 Nr: 37624 38239 93666 144744
Zł. 1.000 Nr: 62977 137360 140278
Zł. 500 Nr: 12204 20436 44474 149986
151726
Zł. 400 Nr: 27309 59044 126438 128178
Zł. 200 Nr: 4346 34658 39599 39668 63124
67640 70683 109840 130490 142279 165685
180181
Zł. 150 Nr: 5899 9330 17271 17932 18562
46560 47514 48884 49322 51939 51227
63029 63186 66619 70180 83962 84905
89186 114860 115217 126047 126769 129028
151429 161475 178844 185774 186664

Wygrane po 100 zł

40155 656 41765 43616 44554 750 45048 726
46431 48949 49793
50574 967 51906 54105 490 721 56621 738 57385
58229 59967
60083 61358 801 62401 705 64542 785 65388
68853 69104 476 516 97 634
70418 72358 73780 956 80 75726 77739 18744
807 79598
80204 489 82364 83205 84173 85763 87175 862
88214 52 501 89870 991
90532 91389 92417 94823 95395 96675 727 97047
98821
100341 101195 517 102873 103853 104017 938
107746 108596 893 109631
110090 159 820 112030 491 771 115198 238 897
116204 52 933 117450 118393 119114 599
120124 259 371 121877 122576 23244 124200 902
125892 126715 127097 396 657 923
131878 131162 347 133367 508 134033 135058
238 613 136265 614 912 138233 139226
140796 141166 142513 67 959 144356 145419
614 991 146463 147665 148271
151495 154187 491 720 156142 546 157121 217
580 727 949 159104 406
161407 162345 164579 165662 166168 800 167156
739 64 809 169744
170294 171149 631 174371 175156 577 965 179834
181444 990 183163 184250 725 972 185977
187780 188116 189612 873
190389 554 191373

Wygrane po 50 zł

28 350 401 630 857 1793 995 2986 5746 862
6339 427 72 7844 8561 677 9017
10476 885 11121 324 12990 13014 192 14319 82
646 15576 16879 86 92 14739 18011 381 456 19544
762 932
20723 21424 23955 24006 108 331 25165 65
26136 829 27181 308 497 516 993 28479
30157 453 807 31988 34306 35195 208 97 36677
37133 314 656 989 38773 392 39047 113
40427 975 41956 42625 43141 44184 266 310
471 46660 47052 91 986 48547 937 49686
51262 85 511 52303 16 895 53023 88 798 817
988 56306 462 57227 583 677 58289 405 664 59858
60073 61344 842 62266 541 887 63074 728 919
42 64110 478 563 888 65961 66107 320 68175 439
69908
70564 751 77980 73101 409 22 74255 531 75509
760 76249 601 77688 78030 661 79044 832
80210 81396 953 83171 399 766 84594 85011 73
352 743 872 86004 420 979 87141 43 66 88089
933 89285
90155 658 91135 357 87 658 935 92224 974 93241
923 95107 569 968 96638 828 57 97476 782 98359
786 99609 72
101368 102078 881 103257 331 79 942 104012
105352 106059 221 371 445 530 107444 764 108393
809 109157 564 803
110999 111844 112350 113952 114258 444 735
116041 117471 526 118183 434 45 745 977 119220
603 874
120152 651 837 123282 328 464 122 125266
125641 126356 127886 128082 129 779 000448
130615 131092 132460 133546 134010 35 135445
790 136170 392 799 950 137180 683 907 138025
139147
140032 879

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE,
MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Tadeusz wrócił do celi i wzruszony przeczytał list Tani. Zbliżył się do niego inny więzień polityczny i wszczął z nim rozmowę, opowiadając o swej sprawie. Podczas rozmowy dowiedział się Tadeusz, że odbyła się sprawa Izdebskiej.

Kamiński spoglądał zdziwiony na Tadeusza.

— A znasz tę Izdebską?

— Tak, znam — odrzekł Tadeusz. — Nie wiesz, jaki wyrok zapadł w jej sprawie.

— Nie, nie mam pojęcia, wiem tylko, że dzień przede mną odbyła się jej sprawa i że wtedy przemawiał ten sam prokurator. Gadał w tak obelżywy sposób o naszym narodzie, że adwokat, również Polak oburzył się i energicznie protestował przeciw takiemu sposobowi przemawiania.

— A czy nie wiesz za jakie sprawy sądzono Izdebską?

— Nie, nie wiem, ale coś tam słyszałem... Zdaje się... Zdaje się, że ona już raz uciekała z więzienia, że miała jakiegoś kochanka, którego skazano na śmierć...

Tadeusz był już teraz pewny, że chodzi o Jadzię. Jak widać, Jadzia dostała się również do więzienia, ale jej nie wypuszczają, skazują ją znowu na karę śmierci...

Twarz Tadeusza zbladła. Przed jego oczyma ukazała się delikatna jej twarzyczka.

Kamiński zauważył zmianę na twarzy Tadeusza. Zamilkł więc, nie chcąc przeszkadzać Tadeuszowi w jego myślach.

Dłuższy czas siedzieli milcząco. Tadeusz rozmyślał teraz o losie Jadzi, o jej życiu, które było pozbawione szczęścia...

A teraz, kto wie, czy nie zawisła już na szubienicy...

Może już nigdy jej więcej nie zobaczy... Jeśli nawet ucieknie z katorgi opowiedzą mu tylko o ostatnich chwilach jej życia...

Tadeusz westchnął.

— Biedna Jadzia! — wyrwało się z jego ust.

— Czy Izdebska jest twoją krewną? — zapytał Kamiński.

— Tak... — odrzekł cicho Tadeusz, wymawiając to jedno słowo z trudem.

Po chwili dodał:

— A kto ci opowiadał o sprawie Izdebskiej?

— Białkowski. Aresztowano go w dniu procesu. Wyroku w tej sprawie już nie znał, bo go wzięto przed ogłoszeniem wyroku...

Tadeusz znał Białkowskiego. Był to młody chłopak, który pewien czas pracował z Tanią i pomagał jej przy przewożeniu literatury.

Tadeusz wypytywał dokładnie Kamińskiego o los Białkowskiego, w jaki sposób aresztowano go, czy rozmawiali o Jadzi i t. d.

— O Izdebskiej mało mówiliśmy — odparł Jan. O, gdybym wtedy wiedział, że te informacje przydadzą mi się, gdy się z tobą spotkam, na pewno wypytałbym go szczegółowiej o wszystko...

Aresztowano go przy wejściu do sądu na Miodowej. Rozdawał odezwy przeciw tak częstym karom śmierci... Szpicle zatrzymali go i na pewno siedzi jeszcze.

Tadeusz długo rozmawiał z Kamińskim, wypytyując się dokładnie o ostatnie nowiny z wolności.

W nocy, leżąc na pryczy, nie mógł usnąć. Cierpiał teraz podwójnie. Zarówno rana dopiekała mu, jak również sprawa listu Tani i wiadomość o Izdebskiej nie dawała mu spokoju.

Był zbyt uczciwy i zbyt dobry, by list Tani go nie wzruszył. Przypominał sobie wszystkie przeżycia, jakie miał z nią.

O, wiedział, że nie jest bez winy. Postąpił w lekkomyślny sposób. Nie wolno tak ostro, brutalnie odpychać od siebie kobiety, która go tak bardzo kochała. I to po tym, jak niesłusznie podejrzewano ją o zdradę.

Przecież był dla niej wszystkim, dla niego rzuciła dom rodziców. Nie kochał jej teraz, ale wyrzuty sumienia nie dawały mu spokoju...

Gdyby nie otrzymał wiadomości o aresztowaniu Jadzi, być może myśl o Tani pochłonęłaby go zupełnie, zapominałby o Izdebskiej...

Ale Jadzię kochał przecież nadal. Kochał ją bezgranicznie, o niej marzył. Gnębiły go wyrzuty sumienia, nurtowało go, że nie potrafił w bardziej łagodny sposób zlikwidować swego stosunku z Tanią...

Ale trudno, stało się...

Teraz w sercu jego krzyżowały się sprzeczne uczucia: myślał o liście Tani, o jej cierpieniach...

I nagle współczucie dla Tani zniknęło, na jego miejscu powstał wielki ból i tęsknota za Jadzią.

— Nigdy, już nigdy jej nie zobaczę — pomyślał Tadeusz.

Czuł, jak ból go dławi.

Spał obok skazańca, który w chwili zazdrości zamordował swą żonę. W nocy nie mógł on również zasnąć.

Teraz, słysząc, że Tadeusz również nie śpi i obraca się na pryczy, żonobójca odezwał się:

— Bracie, nie śpisz...

— Nie — sucho odparł Tadeusz.

— Wiesz, znowu ją widzę.

— Daj spokój, nie wróci już, na pewno nie wróci, przecież nie żyje.

— A jednak wróciła, oto spogląda tam z kąta na mnie... Widzisz ją?

— Nic nie widzę, daj spokój.

— Naprawdę nic tam nie widzisz?

— Tam jest tylko gwiazda samotna, która świeci ci poprzez kraty...

— O, nieprawda, patrz, oto wyciąga do mnie ramiona, oto dusi mnie. O dusi, za chwilę zadusi mnie zupełnie...

— Zamknij oczy...

— Nic nie pomoże, widzę ją nawet wtedy, gdy zamykam oczy...

Żonobójca ciskał się, jak w konwulsjach i począł wyrzucać jakieś niezrozumiałe słowa, jak obłąkany. Nagle zeskokczył z pryczy i dzikim głosem zawołał:

— Ludzie, ratujcie, ratujcie mnie! Nie pozwólcie, by mnie udusiła! Ratujcie!

Jego krzyk obudził wszystkich więźniów. Strażnicy, sądząc, że zamordowano jakiegoś więźnia, zbiegli się ze wszystkich stron, nie wiedząc z początku z jakiej strony dochodzą te krzyki.

Wnet otworzyły się drzwi i kilku strażników rozgniewanych, że ich zbudzono z nocnej drzemki, weszło do celi.

W celi rozległ się brzęk kajdan tak charakterystyczny dla carskich więzień. Strażnicy musieli stoczyć z oszalałym żonobójcą gwałtowną walkę.

Krzyczał bez przerwy, wskazując na kąt, z którego rzekomo wybiega na jego spotkanie żona z brzytwą w ręku...

W końcu padł na podłogę i począł głową tłuc o kamienną posadzkę.

Tadeusz w nocy nie mógł już usnąć. Był pod wrażeniem wypadku z mordercą, którego straszyla własna ofiara...

Przed wieczorem przybył strażnik, który rozkuł kajdany na jego nogach.

Tadeusz poczuł się tak lekko, tak swobodnie teraz, że omal nie krzyknął z radości. Na nogach pozostały tylko ślady z obręczy.

Nazajutrz znowu przyprowadzono go do lekarza, który zbadał rany na jego nogach. Gdy strażnik wyszedł z gabinetu, zapytał lekarz:

— Czy ma pan odpowiedź dla mnie?

— Nie mogłem pisać... Nie miałem możliwości pisanania...

— Musi pan jednak i to koniecznie odpowiedzieć na ten list — szeptał lekarz. — W sobotę będzie tu z powrotem, proszę, niech pan do tego czasu napisze odpowiedź...

Nazajutrz, gdy więźniowie znowu byli zajęci grą, usiadł Tadeusz, wyjął z ukrycia kawałek grytla i papier i rozpoczął pisać list.

Długo namyślał się, zanim zdecydował się odpowiedzieć na list Tani. Wreszcie postanowił jednak odpisać.

Grytla szybko ślizgał się po papierze. Tadeusz zatopił się zupełnie w treści swego listu...

Oto co Tadeusz napisał w odpowiedzi na list Tani...

(Dalszy ciąg intro)

Czytajcie

TYGODNIK

„ŻYCIE KOBIECE”

Cena 20 groszy

Czytajcie

TYGODNIK

SWIAT PRZYGOD

Cena 10 groszy

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

Znów w piwnicy

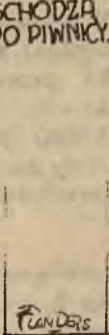
MA PANI OBSERWOWAĆ PRZEZ TO CHEMICZNE LUSTRO WSZYSTKO CO SIĘ DZIEJE W SĄSIEDNIM POKOJU! ROZUMIEM!

DLACZEGO ZAMYKACIEMIĘ? WSZĘDŁE! ŻEBY NIKT TU NIE NA WSZĘDŁE! WYPADEK! OTO REWOLWER!

AGENCI SCHODZĄ DO PIWNICY.

ZNOW TEN TAJEMNICZY GŁOS ALBO WZÓR ALBO BETTY ZGINIE!

CO NAM FONOGRAF PO JEJEGO POMOŻE? ŚLADACH DOJDZIE W DOBRYM BRAND!

JUTRO: „MÓWIĄCA DESKA”.

KRONIKA KRAKOWA

Dymisja Rządu gen. Sławoj-Składkowskiego

Warszawa. — W dniu wczorajszym w godzinach popołudniowych p. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął pana prezesa Rady ministrów gen. dyw. Sławoja - Składkowskiego, który złożył Panu Prezydentowi podanie o dymisję.

Podanie szefa rządu o dymisję ma treść następującą:

Do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej!
Zaszedł fakt nie wykonania woli p. Prezydenta Rzeczypospolitej przez obywatela polskiego w sprawie kultury narodu Marszałka Piłsudskiego.

Fakt ten będący obrazą majestatu Rzeczypospolitej, zaistniał w czasie mego urzędowania, jako premiera rządu i faktowi temu nie zdołałem zapobiec.

Proszę posłusznie Pana Prezydenta o niezwłoczne udzielenie mi dymisji ze stanowiska szefa rządu.

Gen. dyw. Sławoj-Składkowski.
Powodem, który wywołał to podanie jest list ks. metropolity Sapiehy z dnia 22 czerwca br. do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej. W liście tym ks. metropolita wyraża niemożność zastosowania się do życzenia Pana

Prezydenta w sprawie przechowania trumny z ciałem Marszałka Piłsudskiego.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej dymisji nie przyjął.

* * *

Wydział Wykonawczy Naczelnego Komitetu uczczenia Pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego nadysła nam poniższe oświadczenie:

Dnia 17 czerwca br. ks. metropolita krakowski Sapieha wystosował do Wydziału Wykonawczego Komitetu uczczenia pamięci Marszałka Piłsudskiego pismo, w którym oświadcza, że postanowił przeniesienie trumny ze zwłokami Marszałka Piłsudskiego z krypty św. Leonarda do krypty pod wieżą Srebrnych Dzwonów.

Wydział Wykonawczy Komitetu po otrzymaniu tego listu, zwrócił się do ks. metropolity o nieczynienie tego, gdyż przeniesienie trumny ze zwłokami Marszałka Piłsudskiego do krypty pod wieżą Srebrnych Dzwonów będzie wymagało ponownego przeniesienia jej do innej krypty na czas wykonywania sarkofagu i wręczenie jeszcze ponownego przeniesienia

dla ostatecznego złożenia w sarkofagu.

Na pismo Wydziału Wykonawczego Komitetu, ks. metropolita odpowiedział listem z dnia 20 czerwca br. oświadczając, że nie zmienia swego postanowienia przeniesienia trumny Marszałka Piłsudskiego do nowej krypty.

Wobec tego stanowiska Wydział Wykonawczy zwrócił się do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, który poździelał opinię Wydziału, wystosował list do ks. metropolity, prosząc o pozostawienie na miejscu trumny ze zwłokami Marszałka Piłsudskiego.

Na list Pana Prezydenta R. P. nadeszła od ks. metropolity Sapiehy odpowiedź odmowna.

Wobec tej wręcz nieprawdopodobnej wiadomości i niemożności wywarcia jakiegokolwiek wpływu na decyzję ks. metropolity, Wydział Wykonawczy Komitetu stwierdza z całą wagą i naciskiem, że odpowiedzialność za przeniesienie zwłok z trumny Marszałka Piłsudskiego spada wyłącznie na ks. metropolity Sapieha, co niniejszym podaje się do wiadomości.

Najwyżsiodostojnicy Polskii Rumunii przyjeżdżają do Krakowa

Pod koniec bieżącego miesiąca miasto Kraków przeżyje niezwykle podniosłe chwile. Zawitają mianowicie do Krakowa i zamieszkają na Wawelu Król Rumunii Karol II, Wielki Wojewoda Michał, Pan Prezydent R. P. Prof. Ignacy Mościcki oraz Marszałek Polski Edward Śmigły-Rydz. Gościna najwyższych zwierzchników obu związanych trwałą przyjaźnią narodów stać się winna bodźcem do najwyższego manifestowania serdecznych uczuć ze strony wszystkich Obywateli Krakowa dla wielkiego narodu rumuńskiego i jego Suwerenów.

W tym celu Kraków w czasie pobytu Najdostojniejszych Gości winien przybrać szatę szczególnie uroczystą i odświętną. — Zarząd Miejski zwraca się przeto do ogółu mieszkańców miasta, aby dając wyraz wysokiemu wyrobieniu obywatelskiemu, zechcieli w dniach pobytu Najdostojniejszych Gości najokazalej przybrać flagami w barwach polskich, rumuńskich i miejskich wszystkie domy na obszarze miasta, a ponadto przystroić z szczególną starannością okna mieszkań i wystaw-

balkony, bramy kamienic itp., używając do tego celu kwiatów, zieleni, dywanów, draperij w barwach zaprzyjaźnionych państw, emblematów itp. Zarząd Miejski wzywa do bezwzględnej kontroli istniejących flag i chorągwi domowych w barwach państwowych (biało-czerwonych) i miejskich (biało-niebieskich), oraz do zastąpienia flag brudnych, wypłowiałych lub podartych flagami nowymi. Kontrolę tę należy przeprowadzić w ciągu najbliższych dni. Dla osób, instytucji, firm itp. pragnących zastosować dekoracje w barwach rumuńskich, zaznacza się, że barwy Rumunii są niebiesko-żółte, ustawione jednak w wymienionej kolejności pionowo do drzewca, podobnie jak w fładze francuskiej.

Wszelkie porady artystyczne, wskazówki i informacje dotyczące dekoracji miasta, udzielanie będą osobom zgłaszającym się w godzinach urzędowych przez Wydział Budowlany Zarządu Miejskiego w ratuszu, Dyrekcję M. Muzeum Przemysłowego i Miejskie Komisariaty Obwodowe.

W piątek dnia 25 br. zarządzona zo-

stanie próbną dekoracją flagami kamienic na przestrzeni ulic i placów: Lubicz (od Dworca gł. do ul. A. Potockiego), Basztowej, Floriańskiej, Rynku, Grodzkiej, pl. Dominikańskiego, pl. W.W. Świętych, pl. św. Magdaleny i pl. Bernardyńskiego. Czas trwania próbnej dekoracji od godz. 8-ej do 14-ej. Po tej godzinie należy wszystkie chorągwie usunąć. W wymienionej porze stan flag i chorągwi na domach zbadany zostanie przez komisję złożoną z delegatów Zarządu Miejskiego, Starostwa grodzkiego i Obyw. Komitetu uroczystego przyjęcia. — Zarząd Miejski uprasza PT. Właścicieli domów i dozorców o udzielanie informacji wymienionej komisji oraz zastosowanie się do jej wskazówek.

* * *
Jak się dowiadujemy, przyjazd Króla Rumunii Karola II do Krakowa nastąpi prawdopodobnie w dniu 30 czerwca, tj. we środę w godzinach popołudniowych. Władca Rumunii zatrzyma się w Krakowie do następnego dnia i zamieszka na Zamku Wawelskim.

URZĘDNIK MAGISTRATU KRAK. SKARŻY SKARB PAŃSTWA

Na zbiegu ul. Lwowskiej i pl. Zgody zdarzył się tragiczny wypadek. W godzinach południowych przejeżdżał tamteży na rowerze Wincenty Hans, urzędnik Zarządu miejskiego w Krakowie.

W momencie, gdy cyklista znalazł się na skrócie, został na-

jechany przez motocykl wojskowy. Motocyklem tym jechały 3 osoby, a w przyczepce prócz tego znajdował się ładunek maki. Na skutek zderzenia z motocyklem Hans spadł z roweru i doznał złamania nogi oraz licz-

nych kontuzji na całym ciele. Wobec tego wystąpił on na drogę sądową, przeciw Skarbowi Państwa, domagając się odszkodowania w wysokości 15.000 zł. oraz dożywotniej renty miesięcznej w wysokości 150 zł.

Zniżka do kin: „Atlantic”, „Adria”, „Swit”
dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich”
Ważna tylko w dniu 24 czerwca 1937

Dookoła afery Parylewiczowej

Jak si dowiadujemy, proces Fleischerowej i tow., wmiieszanych w głośną aferę Parylewiczowej, rozpocznie się w sądzie krakowskim w dniu 23 sierpnia br.

Trybunałowi przewodniczyć będzie wiceprezes mgr. Nowosielski, jako wotanci zasięda s. o. dr. Kronenberg i s. o. dr. Wa-

silewski.
Oskarżać będzie prok. Żeleński z Warszawy oraz prok. dr. Garbaczyński z Krakowa. Prok. Żeleński przebywa dotychczas w Krakowie, gdzie zapoznaje się z aktami sprawy.

Ustalony został również skład ławy obrońców. I tak będą bro-

nili: Fleischerów i Ferberową adw. dr. Arnold i dr. Woźniakowski, Holändra adw. dr. Bardeł, Schneida adw. dr. Leib Landau, Schäftlera adw. dr. I. Aleksandrowicz, Hochmana adw. dr. Rittingstein, Łapińską adw. dr. Klimecki, wiceprezydent miasta Krakowa.

EPILOG MILIONOWYCH NADUŻYĆ W KRAKOWIE

W roku 1933 różni anonimowi donosiciele zasypywali władze skarbowe tak w Krakowie jak i w Warszawie doniesieniami, że na terenie Urzędu Celnego w Krakowie dzieją się olbrzymie nadużycia, że między innymi krakowska spółka spedycyjna „Goldfluss i Ska” przy pomocy spedytora krakowskiego Maurycego Diamanta dopuszcza się przy odprawach celnych wyrafinowanych oszustw i malwersacji, wyrządzając w ten sposób skarbowi państwa szkodę, idącą w dziesiątki milionów złotych.

W wyniku śledztwa Prokuratura oskarżyła wymienionych spedytorów o nadużycie celne, zaś grosistów owocowych, Izzydora Metha, Rafała Metha i Józefa Anisa o korzystanie z przestępstwa, uczestniczenie w nim przez przyjmowanie i wprowadzenie w obrót towarów bez opłaty należytego cła i przez naruszenie obowiązujących zakazów przywozu.

Na skutek tego sąd okręg. w Krakowie przeprowadził rozprawę i zasądził ich na kary pozbawienia wolności oraz grzywny w granicach powyżej 250.000 złotych, zamienione w razie nieściągalności na kary aresztu po 2 lata. Na takie same grzywny skazał sąd I. instancji kupców za uczestnictwo w przestępstwie skarbowym.

W wyroku stwierdził sąd, że inne zarzuty oszukańczych manipulacji okazały się w przewodzie sądowym nieprawdziwymi. Przeciw temu wyrokowi założyli apelację oskarżeni i Prokurator.

Na skutek apelacji stron sąd apelacyjny w Krakowie wyrokiem z dnia 9 grudnia 1936 r. uchylił wyrok skazujący sądu I. instancji i wydał wyrok taki, że się oskarżonych kupców w zupełności od oskarżenia uniewinnia, natomiast skazuje oskarżonych spedytorów jedynie za formalne przekroczenie uzgodnienia dokumentów.

Sąd apelacyjny uchylił nałożone na spedytorów i kupców grzywny w sumie ponad półtora miliona złotych.

Przeciw temu wyrokowi założyła Prokuratura kasację do Sądu Najwyższego w Warszawie, domagając się uchylenia wyroku sądu apelacyjnego i przywrócenia w moc wyroku sądu okręgowego w Krakowie jako I-szej instancji, ponadto Prokuratura w wywodzie kasacyjnym domagała się skazania oskarżonych za wszystkie przestępstwa, przypisane im w akcie oskarżenia.

Na skutek tej kasacji odbyła się ostatnio dwudniowa rozprawa przed Sądem Najwyższym w Warszawie.

Sąd Najwyższy po nader skrupulatnym rozpatrzeniu całości materiału o objętości kilkunastu tomów akt i po wysłuchaniu wywodów Prokuratora i obrony na specjalnym posiedzeniu, ogłosił wyrok, którym nie uwzględnił kasacji prokuratorskiej i wyrok sądu apelacyjnego w Krakowie w całości wedle wniosków obrony zatwierdził. Tym samym zarówno spedytorzy jak i oskarżeni kupey zostali w zupełności uniewinnieni od zarzuconych im oszustw.

Obronę przed Sądem Najwyższym w Warszawie wnosili za oskarżonych dr. Wilhelm Goldblatt i dr. Joachim Arnold, adwokaci z Krakowa.

CHOROBA KS. METROPOLITY DRA SAPIEHY

Bezpośrednio po swym jubileuszu, ksiądz Metropolita dr. Adam Sapieha zaziębił się. Wezwany do chorego dr. Wysocki stwierdził zapalenie płucnej.

Jak nas informowano, stan zdrowia ks. Metropolity uległ ostatecznemu poprawie, jednakże ksiądz Metropolita nie będzie mógł jeszcze opuścić łóżka przez jakie trzy tygodnie.

Z Teatru im. J. Słowackiego.

Dziś: „Bolesław Śmiały”.

REPERTUAR KIN:

Adria: „Biały Tarzan”.
Apollo: „Panna Piotruś”.
Atlantic: „Ludzie w tunelu” i „Takie są mężatki”.
Bagatela: „Moskwa—Szanghaj” i „1000 taktów miłości”.
Dom żołnierza: „Katarzynka”.
Promień: „Meyerling”.
Świt: „Wilhelm Tell”.
Sztuka: „Tak się kończy miłość”.
Wanda: „Ostatni poganin” i „Noc w operze”.
Uciecha: „Orzeł leci do Chin”.
Zorza: „Syn marnotrawny”.

PROGRAM RADIOWY

Godz. 12.15 Audycja dla dzieci wiejskich; 13.55 Fantazje z operetek (płyty); 15.05 Lokalny poradnik sportowy; 15.10 Mischa Elman gra (płyty); 15.25 Lektury poobiednie; 15.40 Lokalne wiadomości gospodarcze; 18 Kilka informacji; 18.05 Chwilka społeczna; 18.10 Program na dzień następny; 18.15 Śpiewaczki i śpiewacy z oceanu — płyty; 18.45 Lokalne wiadomości sportowe; 23.00 Muzyka taneczna.

Nocny dyżur aptek:

Apteka pod Złotym Tygrysem, Szczępańska 1, pod Aniołem Stróżem, Kościuszki 18, pod Temidą, Długa 66, pod Barankiem, Mikołajska 4, Apteka Niebieska, Starowiśna 77.

ARESZTOWANIE DZIAŁACZA PPS. W KRAKOWIE

Wczoraj w nocy, po przeprowadzonej rewizji w mieszkaniu został aresztowany Aleksander Papier, b. urzędnik Ubezpieczalni Społecznej w Krakowie.

Powód aresztowania nieznany.

SAMOCHOLOWE części: Polski Fiat, Chevrolet, Ford, Citroën, Tatra — poleca najtaniej: „AUTORUCH”, — Kraków św. Marka 27.

BANDYCI ZAMORDOWALI TOWARZYSZA

Nocy onegdajszej 3-ch zamaskowanych bandytów dokonało napadu rabunkowego w domu Andrzeja Kordy w Mierzni gm. Raciechowice. Sprawcy po sterylizowaniu domowników zrabowali około 30 zł. W czasie szamotaniasz się bandytami jeden z nich strzelił do Kordy, jednak chybił i kula zamiast w napadniętego, trafiła w drugiego bandytę, który został dobity przez towarzyszy i ograbiony z dokumentów, celem utrudnienia ustalenia tożsamości.

„ŻELAZOPOL”

Kupno i sprzedaż używanych maszyn, łomu żelaza i metali

LUDWIK MISZCZYŃSKI
KRAKÓW-PODGÓRZE

Ul. Krakusa 32. Tel. 148-46.
(przy III-cim moście)

WŚCIEKŁY PIES POKAŚAŁ 14 OSÓB

We wsi Kuryłówka pow. Łańcuckiego pod Leżajskiem, wściekły pies pokąsał 14 osób. Pokąsanym zastrzyknięto surowiec przeciw wścieklicznie. Psa nie udało się złapać. W związku z tym władze wydały specjalne zarządzenia.